

HÖGSKOLEPEDAGOGISK KONFERENS
I GÖTEBORG (HKG 2021)

**VAD ÄR BRA UTBILDNING VID DET
POSTPANDEMISKA UNIVERSITETET?**

ABSTRACTS

Nya Humanisten 23 november 2021 • pil.gu.se/hkg2021

INNEHÅLL

Sofie Ahlin: <i>Främjande av studentaktivitet, repetition och kunskapsåterkoppling genom quiz som lärandeaktivitet</i>	4
Pernilla Ahlstrand: <i>Återkoppling – undervisningens kärna</i>	5
Ylwa Andersson och Dan Tommi Hildén: <i>Hybridundervisning vid Konstnärliga fakulteten</i>	7
Ingela Dahllöf, Sukanya Raghavan, Magnus Åkesson och Cecilia Bull: <i>Coaching som verktyg för doktorandhandledare</i>	9
Jan Eckert, Elena Raviola och Helena Kraff: <i>Leaving the Silos – Challenges of Issue-based Education and Cross-Institutional Collaboration</i>	11
Helen Elden, Camilla Buskhe Pauli och Josephine T. V. Greenbrook: <i>Forwarding the prevention of perineal trauma as a midwifery skill: A qualitative study on preceptor midwives' approaches to teaching in the context of clinical supervision</i>	13
Marica Ericson: <i>Kemilaborationer i digitalt format – funkar det verkligen?</i>	14
Sylva Frisk, Agnes Nurbo och Therése Skoog: <i>Hälsofrämjande och hållbara lärmiljöer – hur fångar vi dem?</i>	15
Fredric Gunve: <i>En undervisande anomali, eller; Att undervisa på konstnärlig grund inom kurser på vetenskaplig grund.</i>	16
Lars Gustavsson och Marianne Quiding-Järbrink: <i>Team-based learning i stället för traditionellt seminarium i en integrerad kurs om infektionssjukdomar</i>	18
Helena Holgersson: <i>Kreativa metoder i europeiskt utbildningssamarbete</i>	20
Katarina Hollertz, Anna Ryan Bengtsson och Ann Simmeborn Fleischer: <i>Från analog till digital undervisning under pandemin. Same same but different.</i>	22
Herborg Holter: <i>Barnmorskestudenters upplevelse av distansutbildning senaste året och hur det påverkat förutsättningar för lärande</i>	24
Arne Håkansson och Kristian Blensenius: <i>ASKs digitala resurser "Språk och grammatik" – workshoppar, genomgångar och quiz för studenter</i>	27
Margareta Jernås, Sylvi Vigmo, Erik Andersson och Tomas Grysell: <i>Bihandledarens roll och ansvar – samspel och utmaningar</i>	29
Per Johansson och Tarja Karlsson Häikiö: <i>Hybridundervisning vid Konstnärliga fakulteten</i>	31
Sofie Johansson: <i>Akademiskt ordförande i gymnasiet och på universitetet</i>	33
Deniz Kellecioglu: <i>Högskolepedagogiska experiment – lärdomar från en dynamisk och interaktiv skrivandeprocess</i>	35
Viveka Kjellmer: <i>Olfaktorisk ekfras: Doftworkshop som introduktion till multisensoriskt lärande – en ny pedagogisk modell</i>	37
Margret Lepp, Linda Berg och Anna Olofsson: <i>Att undervisa digitalt med dramapedagogik i sjuksköterskeprogrammet</i>	39
Jonas Linderöth: <i>Arbetsformer för responsiv undervisning i högre utbildning – låst progression, dolt kursinnehåll och feedback på gruppnivå</i>	40

INNEHÅLL

Ebba Lisberg Jensen: <i>Dialog framför skärmen och i sal. Hinder och möjliggörare i en känslig tid</i>	42
Carolina Lunde: <i>Pedagogisk egenreflektion som mått på professorers pedagogiska skicklighet?</i>	43
Ann-Sofie Magnusson och Linda Berg: <i>En modell för studentens ansvar och stöd genom utbildningen – presentation av ett projekt</i>	45
Rimma Nyman och Mattias Börjesson <i>Didactics in degree projects – a case of Swedish primary teacher education</i>	47
Gertrud Olsson: <i>Att se sammanhanget – förmedling som kontextuellt verktyg i högskolepedagogisk undervisning</i>	48
Ingela Parmryd: <i>Skådespel med uppföljande datainsamling och diskussion för att stimulera reflektion och nya perspektiv hos studenter</i>	50
Monica Petersson: <i>"Att tänka med magen." Podcast som pedagogiskt verktyg och examinationsform</i>	51
Gisela Reskow och Bett Larsdotter: <i>Former för fältanknytning i Socionomutbildningen</i>	53
Josefina Robertson, Frida Rydberg, Erika Tyrberg, Marie Studahl och Johan Westin: <i>Det virtuella sjukhuset – distansundervisning för läkarstudenter</i>	54
Karin Rönnerman och Anette Olin: <i>Studenters erfarenheter och lärande av deltagande i responsseminarier</i>	56
Manuela Sjöström, Felix Bitterer, Maximilian Köster, Anna-Lena Rademaker och Elisabet Sernbo: <i>Stay home – study abroad: experiences from problem-based student collaboration in Bielefeld and Gothenburg</i>	58
Ingmarie Skoglund och Sylvi Vigmo: <i>Lycka och frustration i professionell svenska för utrikesfödda läkare</i>	60
Mirosław Staron, Matilda Arvidsson, Simon Dobnik, Mats Granath, Robert Lowe och Elena Raviola: <i>AI and Professions: Creating A Multidisciplinary Open Online Course</i>	62
Olga Stepanova: <i>Feedback in undergraduate thesis supervision in social sciences. Bachelor and Master's theses – is there/should there be any difference?</i>	63
Maria Sunnerstam, Maia Andreasson, Viktor Elliot, Mattias von Feilitzen, Amanda Glimstedt, Tommy Gustafsson, Emil Johansson, Amanda Pettersson, Emma Tveita, Monika Unander, Liisa Uusimäki, Axel Wolf: <i>DigiKomp, digital kompetens i undervisning och examination</i>	64
Maria Sunnerstam, Annika Bergviken Rensfeldt, Erik Boström, Tomas Grysell, Fredrika Lagergren, Mirosław Staron och Gustav Öberg: <i>Delningskultur för utbildning, rekrytering och kunskapsutveckling (DURK)</i>	66
Francesco Vallerossa: <i>"He was finishing his homework or il finissait ses devoirs": en studie av flerspråkiga studenters reflektioner om romansk verbmorfologi</i>	68
Juan Velásquez Atehortúa: <i>The covid-19 and the worsening of racism in the university</i>	69
Arne F. Wackenhut och Maris Boyd Gillette: <i>Covid-19 and (re)learning teaching: Never let a crisis go to waste</i>	70
Barbro Wallgren Hemlin: <i>Att låta verkligheten bli undervisningsmaterial – exemplet retorik och brottmålsrättegångar</i>	71

Författare: Sofie Ahlin

E-post: sofie.ahlin@gu.se

Institution: Institutionen för medicin

Nyckelord: studentaktivitet; repetition; kunskapsåterkoppling; quiz

Presentationsform: Föredragning

Främjande av studentaktivitet, repetition och kunskapsåterkoppling genom quiz som lärandeaktivitet

Bakgrund

Repetition, återkoppling och studentaktivitet är faktorer som har lyfts fram som bidragande till ett framgångsrikt lärande. Quiz som lärandeaktivitet infördes inom fysiologiundervisningen (7,5 hp) för studenterna (n = 30) inom hälsopromotionsprogrammet vid institutionen för kost- och idrottsvetenskap höstterminen 2019. Studenterna ombads göra ett quiz på sina smartphones efter varje föreläsningsavsnitt som i genomsnitt var ca 45 minuter långa.

Syfte

Syftet med detta arbete var att studera hur studenterna uppfattade quiz som lärandeaktivitet inom fysiologiundervisningen i avseende att underlätta lärandet genom att 1) ge möjlighet till repetition; 2) ge återkoppling; och 3) främja studentaktivitet.

Metod

En enkät med frågor som krävde svar, både med fasta svarsalternativ och svar i fri text, distribuerades till studenterna i mitten av fysiologikursen. I första delen ombads de besvara hur väl de instämde i en rad påståenden såsom "Quiz i undervisningen hjälpte mig att repetera undervisningsavsnittets innehåll" och "Quiz i undervisningen gjorde att jag blev mer aktiv under föreläsningarna". I andra delen ombads de även att ge ett sammantaget betyg mellan 1 – 10 på lärandeaktiviteten quiz och svara på om de hade föredragit annan lärandeaktivitet, samt framföra eventuell positiv eller negativ feedback på quiz som lärandeaktivitet.

Resultat

Studenterna gav sammantaget ett högt betyg till lärandeaktiviteten quiz; 7,3p av 10 möjliga. Bäst ansåg studenterna att quiz var för att repetera föreläsningsavsnittets innehåll. Det framkom önskemål om förbättring av lärandeaktiviteten avseende svarstid, frågornas utformning och på vilket sätt återkoppling gavs.

Konklusion

Quiz var en uppskattad lärandeaktivitet inom fysiologiundervisningen och kan användas för att repetera föreläsningsavsnitt och ge återkoppling till studenterna.

Författare: Pernilla Ahlstrand

E-post: pernilla.ahlstrand@hsm.gu.se

Institution: Högskolan för scen och musik

Nyckelord: Återkoppling, teater, tyst kunskap

Presentationsform: Föredragning

Återkoppling – undervisningens kärna

Bakgrund

Bakgrunden till den metod som bidraget utgår ifrån är utvecklad av Ahlstrand och presenterad i två tidigare artiklar (Ahlstrand, 2015, 2020a). Metoden syftar till att utveckla kunskap om kunnande som visar sig i gestaltande form, i det här fallet teater som konstform. Teater är ett ämne inom gymnasieskolan, som del av det estetiska programmet, ett studieförberedande program. Teater studeras även som konstnärligt ämne på universitetsnivå exempelvis inom ramen för skådespelarutbildning.

Fokus för metoden är att fånga ögonblick då läraren ger återkoppling till en elev eller student. Det uppstår situationer när läraren intervenerar i den pågående undervisningssituationen. Läraren stoppar undervisningen utifrån att svårigheter eller förtjänster med gestaltningen har identifierats. I metoden benämns lärarens avbrott som *didaktiska interventioner*. De didaktiska interventionerna leder till återkoppling av i det här fallet gestaltningen. I relation till de didaktiska interventionerna genomförs metoden *action (re)call* att. Det innebär att forskaren vid tillfällen av *didaktisk intervention* stoppar och ställer frågor till lärare och deltagare gällande de val som görs i samband med interventionen i återkopplingsituationen. På det viset förväntas ett (tyst) kunnande vara möjligt att artikuleras.

Resultat

Tidigare har metoden prövats inom ramen för teater som skolämne på gymnasieskolan. Under hösten 2019, hösten 2020 och våren 2021 följde forskaren undervisning inom en högskolepedagogisk kontext och i relation till rörelsebaserad scenkonst. Det filmade materialet är under pågående analys och målet är att skriva fram en artikel som beskriver metoden och dess utvecklingsmöjligheter inom högskolepedagogik. Ett urval sekvenser kommer att presenteras vid konferensen och frågan som ställs i relation till materialet är följande:

- Hur kan metoden action(re)call vara ett bidrag till en undervisningspraktik i gestaltande arbete?

Materialet analyseras med hjälp av interaktionsanalyser (Jordan & Henderson 1995). Resultatet förväntas ge kunskap om hur återkoppling (*feed back, feed up, feed forward*, jfr Hattie & Timperley 2007) kan utvecklas och ges på ett systematiskt sätt i undervisningssituationen. Ett teoretiskt ramverk som beskriver kunskap som underförstådd eller som det som benämns som tyst kunskap initieras (Carlgren 2015). En diskussion kring huruvida metoden är applicerbar även inom andra ämnesområden påbörjas. Resultaten är av

vikt för lärare och lärarutbildare som önskar diskutera återkoppling som central del av undervisningen (Ahlstrand 2020b).

Referenser:

- Ahlstrand, P. (2020a). A method called action(re)call. How and why we use it, *Research in Drama Education: The Journal of Applied Theatre and Performance*, DOI: <https://doi.org/10.1080/13569783.2020.1779584>
- Ahlstrand, P. (2020b). Undervisningens kärna - återkoppling. I Ahlstrand, P. & Remfeldt, J.(red.) *Att undervisa i teater*. Lund: Studentlitteratur.
- Ahlstrand, P. (2015). "Inte ett öga torrt" - en studie rörande ämnesdidaktiska val i teaterundervisning. *Forskning om undervisning och lärande*. 3:15, s. 38-60.
- Carlgren, I. (2015) *Kunskapskulturer och undervisningspraktiker*. Göteborg: Daidalos.
- Hattie, J., & Timperley, H. (2007). The power of feedback. *Review of Educational Research*, 77, 81–112.
- Jordan, B., and A. Henderson. (1995). "Interaction Analysis: Foundations and Practice." *The Journal of Learning Sciences* 4 (1): 39–103.

Författare: Ylwa Andersson och Dan Tommi Hildén

Institution: Högskolan för scen och musik, HDK/Valand, Konstnärliga fakulteten

Nyckelord: Estetiska uttrycksformer, digital undervisning, förskolläraryt utbildning, bildläraryt utbildning, hybridundervisning, skulptur, 3D-visualisering, haptik, fotogrammetri och autoetnografi

Presentationsform: Föredragning

Hybridundervisning vid Konstnärliga fakulteten

Bakgrund:

Enligt Hilli (2016) finns det motstridig forskning om hur väl det går att skapa en känsla av gemenskap i virtuella lärmiljöer. Vuopalas (2013) menar att denna känsla är svår att uppnå i synnerhet om undervisningen sker på distans. Ett kompetensutvecklingsprojekt har genomförts under våren 2021 på institutionerna HDK-Valand (Högskolan för konst och design) och HSM (Högskolan för scen och musik) för att främja digital kompetens kring hybridundervisning bland undervisande personal vid Konstnärliga fakulteten. Projektet Hybridundervisning vid Konstnärliga fakulteten har syftat till att genom utvecklingsarbete med samtidig nätburen undervisning på campus och distans utprova metoder där fem deltagande lärare undersökt olika villkor, möjligheter och begränsningar i användandet av hybridundervisning, främst inom de estetiska ämnena inom läraryt utbildning.

Frågeställning:

Hur uppfattar studenter hybridundervisning och vilka möjligheter respektive svårigheter ser de med denna undervisningsform? Vilka konsekvenser får avsaknaden av direkt interaktion i en fysisk miljö, exempelvis i form av samspejlsmöjligheter för studenternas lärande och vilken betydelse har deras förkunskaper i detta sammanhang? Med frågeställningen vill vi initiera diskussion kring kvaliteter som framträder vid campus- respektive digital undervisning relaterat till estetiska uttrycksformer.

Beskrivning av presentationen:

Genomförandet av utvecklingsprojektet har skett genom komparativa jämförelser i form av likheter och skillnader mellan undervisning i olika kurser. De deltagande lärarna har sammanställt sina resultat från sina utprovningar utifrån centrala teman som varit gemensamma i projektet, som relationen mellan det analoga och det digitala samt individuella och gruppundervisningsmoment, användandet av olika verktyg och teknik, men också exempelvis tidsaspekter och rumslighet (lärmiljön), lärarrollen och det kommunikativa liksom förståelse och erfarenhet (kroppslighet, tyst och uttalad kunskap) (Polanyi, 1966; Molander, 1996).

Olika metoder har utprovats i undervisning i bild, drama, musik och didaktiska studier med estetisk inriktning, som i denna föredragning beskrivs genom två fallstudier från dramaundervisning i förskolläraryt utbildningen och undervisning inom ämnet bild, speciellt skulptur, i form av virtuella ateljésamtal.

Exempel ges för att synliggöra vad studenter och undervisande lärare uppmärksammat i och genom processen. De begrepp som i processen blivit centrala i våra fallstudier är; relationer, språk och kommunikation, förståelse och kunnighet samt undervisningsformer och positioneringar. Underliggande begrepp som använts är; interaktion och samspel, meningserbudanden (Hallgren, 2018), förförståelse, förhållningssätt, lärare-i-roll (Hallgren, 2018) och process/produkt. Centrala begrepp som utkristalliserats, förutom de ovannämnda, inom ämnet skulptur är haptik, 3D-visualisering och materialitet.

Undervisningsformerna har både bekräftat tidigare frågor och svar samt skapat nya åt oss lärare i relation till estetiska uttrycksformer.

Författare: Ingela Dahllöf¹ Sukanya Raghavan², Magnus Åkesson³ och Cecilia Bull²

E-post: ingela.dahllof@bioenv.gu.se

Institution: ¹Naturvetenskapliga fakulteten, ²Sahlgrenska Akademin, ³Personalenheten

Nyckelord: Forskarutbildning, handledarutbildning, coaching

Presentationsform: Workshop

Coaching som verktyg för doktorandhandledare

Idag finns ett ökat fokus på mätbara mål i forskarutbildningen i form av prestation och snabbare genomströmning, samtidigt som det skett en ökning av projektdoktorander. Dessa två faktorer har inneburit en förändring av hur forskarutbildningen bedrivs. Enligt Högskolelagens mål ska forskarutbildning leda till kunskapsförståelse och vetenskaplig självständighet i såväl utförande som tanke hos doktoranden. Idag hamnar vi mer i att bedöma kvalitet och kvantitet av utfört arbete, snarare än doktorandens egen vetenskapliga mogenhet.

Det begränsade antalet studier som finns visar att handledning oftast sker genom att överföra kunskap och färdigheter, samt att socialisera doktoranden i kulturen och normerna inom det specifika fältet. Självständigheten är ofta begränsad till att kunna arbeta på egen hand inom av handledaren givna ramar. Mer sällan tränas den självständiga tankeprocessen, som hade kunnat leda till konflikt med kulturen och normerna.

Utbildning för handledare idag är ofta fokuserad på vikten av att stämma av förväntningar, reflektion om professionell kontra personligt förhållande, konflikthantering och erfarenhetsutbyte. Sällan tränas metoder som hjälper handledare att utveckla doktorandens mognad med avseende på självständighet i tanke och kunskapsförståelse.

Coaching kan vara en metod i handledarskapet som hjälper till att träna doktorandens tankeprocess och självständighet, även under de förhållanden som råder idag.

Coaching bygger på att aktivt stödja den coachades (här doktorandens) reflektion över ett specifikt problem, men utan att den som coachar (här handledare) föreslår lösningar. Coaching skiljer sig därmed från terapi där man fokuserar på problem, från mentorskap där mentorn delar med sig av egna erfarenheter som exempel på lösningar, samt från träning där mer konkreta färdigheter övas (Godskesen 2016). Forskningscoaching som utförs av handledare kan stärka doktorandens upplevda egenförmåga i tankeprocess och kunskapsförståelse, vilket ger trygghet och mod till intellektuell och praktisk självständighet. Handledaren ges i sin tur en inblick i hur doktorandens vetenskapliga resonemang och förståelse utvecklas och kan identifiera vad som kan behöva stärkas framöver.

Sahlgrenska akademien har sedan några år tillbaka skapat Sahlgrenska Academy Coaching Network (SA-CONE), ett stödnätverk med fokus på coaching. Utbildning i coaching vänder sig framförallt till forskare tidigt i karriären, där Magnus Åkesson från Gemensamma förvaltningen är den som står för själva utbildningsmomenten. Färdiga coacher ingår sedan i ett nätverk av coacher som är tillgängliga för de doktorander och postdoks som önskar. Dessutom har de själva fått ytterligare en färdighet i sitt eget handledarskap. Forskare och doktorander vid den Naturvetenskapliga fakulteten ingår sedan några år i SA-CONE. Denna work-shop är tänkt att ge både information och inspiration till att utveckla sitt handledarskap.

Program

- Välkommen och syftet med workshopen (ID)
- Kort introduktion till coaching (MÅ)
- Vetenskapliga studier om coaching i doktorandhandledning (ID)
- Erfarenheter från SA-CONE (SR/CB)
- Praktiskt moment (MÅ, 30 min)

Referens

Godskesen, M., & Kobayashi, S. (2016). Coaching doctoral students – a means to enhance progress and support self-organisation in doctoral education. *Studies in Continuing Education*, 38(2), 145-161.

Författare: Jan Eckert, Elena Raviola och Helena Kraff

E-post: jan.eckert@gu.se, elena.raviola@gu.se, helena.kraff@gu.se

Institution: Design Unit, HDK-Valand

Nyckelord: Future of Education, Transdisciplinary Education, Cross-Institutional Collaboration

Presentationsform: Round Table Discussion

Leaving the Silos – Challenges of Issue-based Education and Cross-Institutional Collaboration

Addressing real-world issues in research and education often extends into complex clusters of cross-institutional collaborations. Examples for such issues are the UN Sustainable Development Goals or the massive challenges regarding our climate as identified by the IPCC Intergovernmental Panel on Climate Change in their sixth assessment report. At the same time, the shorter half-life of knowledge and skills urges today's learners to leave linear learning paths and engage in networks lifelong learning that extend beyond professions, disciplines and institutions. Both developments—higher education facing non-linearity in learning and an increasing complexity of real-world issues—stand in contradiction to many of today's curricula and the educational system that to a large extent is subdivided in institutional and disciplinary silos.

There are few examples though, how interprofessional research and education can succeed when dealing with complex problem-solving. In example and in this context, design often stands at the edge or in the middle of various disciplines and sectors. In fact, practicing designers often need to assume the role of acting as “facilitators” between several specialists. Recent specialisations such as Embedded Design taught at the Faculty of Fine, Applied and Performing Art's Design Unit focus on these boundary crossing roles and provide learners the opportunity to acquire competencies and skills how to professionally initiate and lead transdisciplinary collaborations. Another example is the interprofessional learning and training as it is being practiced across Sahlgrenska Academy that extend beyond the borders of the academy itself and reaches out to other faculties and universities.

Drawing from their experiences while researching and teaching across disciplines, departments and faculties, Elena Raviola, leading Professor at Business & Design Lab, Jan Eckert, Head of the Design Unit at the Faculty of Fine, Applied and Performing Arts and formerly head and developer of Switzerland's first Master's Programme in Computer Sciences and Design, and Helena Kraff, teacher at the Design Unit, and affiliated researcher at Centre for tourism, all at University of Gothenburg are proposing a Round Table to discuss challenges when engaging in cross-faculty or interprofessional teaching in Higher Education.

In their discussion they will meet the following experts from and beyond the University of Gothenburg altogether engaging in research and education extending across different institutions, sectors or faculties:

- Helle Wijk, Gästprofessor Institutionen för arkitektur och samhällsbyggnadsteknik/Chalmers; Universitetssjukhusöversjuksköterska vid Sahlgrenska Universitetssjukhuset; Viceprefekt Samverkan
- Petra Adolfsson, Universitetslektor, Företagsekonomiska institutionen.
- (tbc.) Bertil Rolandsson, Universitetslektor, Institutionen för sociologi och arbetsvetenskap.
- (tbc.) Member of Volvo Group’s Strategic Design and Education Team

The main objective of this conversation is to share insights into the challenges or successes of cross-faculty or cross-institutional collaborations and identify issues of organisational, structural or pedagogical nature that might hinder collaboration, as well as to identify a number of enablers, or “signposts” that enable such border-crossing and issue-based education at University of Gothenburg, and beyond.

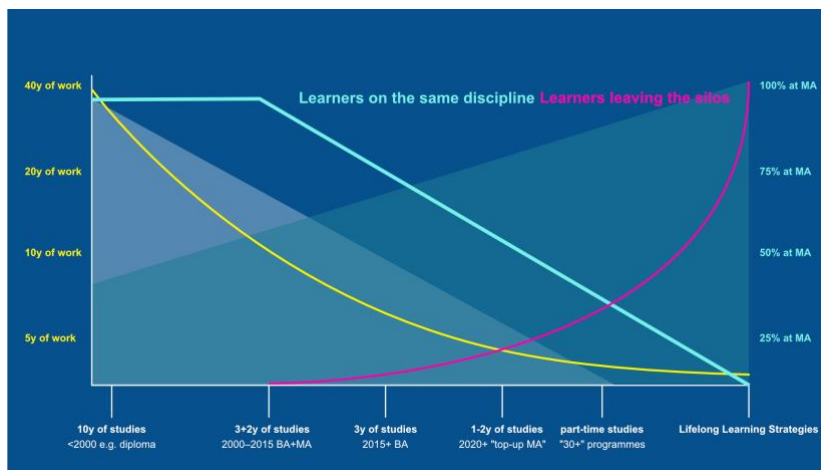

Figure 1: From linear to non-linear and iterative Learning, Eckert, J. 2021. *Humanising Education through Design*, Humanising Technology Conference, Circolo del Design, Torino, Italy, June 2021

Författare: Helen Elden, Camilla Buskhe Pauli och Josephine T. V. Greenbrook

Institution: Vårdvetenskap och hälsa, Sahlgrenska akademien

Nyckelord: clinical supervision midwifery students, manual perineal protection, student-centred teaching, preceptorship

Presentationsform: Föredragning

Forwarding the prevention of perineal trauma as a midwifery skill: A qualitative study on preceptor midwives' approaches to teaching in the context of clinical supervision

Objective:

Midwives' teaching of midwifery students includes forwarding knowledge and skills on how to prevent perineal trauma. However, empirical data surrounding what or how they teach in applied settings remains limited. The present study aimed to explore preceptor midwives' approaches to teaching the prevention of perineal trauma, in the context of clinical supervision.

Methods:

An inductive qualitative study was conducted. Twenty purposively sampled midwives working in Sweden partook. Data was analysed through content analysis.

Results:

Two main categories were identified: *Forwarding practical midwifery skills* and *fostering a student-centred approach*. Teaching involved forwarding techniques to use and how to use them, highlighting the importance of communication and cooperation with the woman in labour, selecting an appropriate birthing position, and practising manual perineal protection. On-going dialogue and practical demonstrations, reflexive discussions, and encouragement were adapted to suit the student's knowledge-level and pre-existing skills. An awareness of complexities in teaching preventative efforts was also observed.

Conclusion:

The prevention of perineal trauma as a midwifery skill was forwarded through a combination of practical guidance, merging theoretical knowledge and clinical techniques. Teaching included the fostering of on-going dialogue and practical demonstrations, reflective discussion, and encouragement to develop skills through trial and error over time.

Författare: Marica Ericson

Institution: Institutionen för kemi och molekylärbiologi

Nyckelord: Digital undervisning, kemilaborationer

Presentationsform: Föredragning

Kemilaborationer i digitalt format – funkar det verkligen?

Kan kemilaborationer genomföras i digitalt format, och vad lär sig isåfall studenterna? Denna utmaning ställdes vi inför sommaren 2020, när höstterminens stora kurs i grundläggande kemi skulle planeras. Vanligtvis ingår sju laborativa moment på kursen. Men på grund av rådande Covid-19 restriktioner, reducerades de campusbaserade momenten kraftigt till tre och utfördes i minimala grupper. Därtill genomfördes tre laborationer digitalt på distans, samt att en laboration ersattes med ett distansbaserat seminarium. I och med denna stora förändring blev det nödvändigt att ställa frågan på sin spets, dvs., vilka praktiska laborativa moment är fundamentala för kemister att kunna? Och baserat på våra erfarenheter - vad är bra kemiutbildning vid det postpandemiska universitetet? Denna föredragning kommer att presentera problemställningen, samt resultat och erfarenheter från undervisningen i grundläggande kemi 1 från hösten 2020. Exempel kommer att ges för hur en kemilaboration kan utformas i digitalt format. En viktig lärdom är att de digitala plattformarna inte kan användas som ”plug-and-play” för att ersätta laborativa moment. Det krävs arbete och planering för att integrera dessa i kursen för att understödja studenternas utveckling mot de specifika lärandemålen samt för att stimulera problematiserande och kritiskt tänkande. Resultatet från kursen var en ögonöppnare. Fler studenter än vanligt klarade kursen i sin helhet. De digitala laborationerna fick nästan lika bra utvärdering som de campusbaserade. Istället för att vara en kvalitetsförsämring, verkade snarare restriktionerna leda till en förbättring både gällande uppnådda kursmål och genomströmning på kursen. För att söka förstå detta bör flera komplexa och samspelande faktorer beaktas. I denna föredragning kommer fokus att ligga på erfarenheter kring de laborativa momenten. Det finns inom kemiundervisningen en övertro till laborativa moment som en central del att understödja lärandet. De reducerade och digitala laborationerna som infördes med syfte att minska smittspridning tycks haft en positiv bieffekt genom tydliggörande av kunskaps- och färdighetskrav och minskad kognitiv belastning. För detta finns stöd i litteraturen.^{1, 2} Föredragningen kommer att problematisera ovanstående, samt därtill presentera en utblick för hur det praktiska hantverket inom den laborativa kemien kan göras mer explicit i relation till de teoretiska och analytiska färdigheterna.

Referenser:

1. Johnstone, Chemistry Teaching - Science or Alchemy? J. Chem. Edu. 1997
2. Hancock, and Hollamby, Assessing the Practical Skills of Undergraduates: The Evolution of a Station-Based Practical Exam. J. Chem. Edu. 202

Författare: Sylva Frisk, Agnes Nurbo och Therése Skoog

E-post: sylva.frisk@gu.se

Institution: Institutionen för globala studier, Samhällsvetenskapliga fakultetskansliet resp. psykologiska institutionen

Nyckelord: psykisk hälsa, studenter, lärmiljö

Presentationsform: Rundabord

Hälsofrämjande och hållbara lärmiljöer – hur fångar vi dem?

Enligt Folkhälsomyndigheten (2018) är det vanligt förekommande att högskole- och universitetsstudenter upplever psykiska besvär/ohälsa i form av stress, oro, ångest och depression, samt att andelen studenter som upplever psykiska besvär är högre än för yrkesverksamma i åldrarna 18-29 år. Under covid-19-pandemin har även upplevelser av ensamhet bland universitetsstudenter ökat (Folkhälsomyndigheten 2021). Lärare som möter denna realitet upplever inte sällan otillräcklighet i sin lärarroll och famlar efter pedagogiska verktyg som kan främja studenters psykiska välbefinnande.

En metaanalys med fokus på studier av interventioner på individnivå i högskolan visar att kognitiv, beteendeterapi och mindfulnessbaserade aktiviteter ger stressreducerande resultat (Regher et al 2013). Det finns däremot mycket begränsad forskning om insatser på organisatorisk och strukturell nivå. En systematisk litteraturstudie (Fernandez et al 2016) pekar på vikten av att skapa sociala och akademiska miljöer som främjar både studenters och lärares psykiska välmående. Faktorer som diskuteras i studien är betygssystem, studentcentrerat lärande, integration av moment om stresshantering i undervisningen, ökad lärarledd undervisning (kontakttimmar) tidigt i en utbildning och studentaktiva undervisningsformer.

Syftet med rundabordssamtalet är att undersöka och diskutera vilka strukturella åtgärder (utbildningsstruktur, organisation och undervisning) som prövats/planeras i olika utbildningar med syfte att främja psykiskt välbefinnande i studentgruppen. Inledningsvis kommer ett pågående utvecklingsprojekt kring hållbara och tillgängliga lärmiljöer vid Samhällsvetenskaplig fakultet att presenteras.

Frågor för diskussion:

- Vad vet vi om studenters stress och oro i relation till utbildningen?
- Hur formar vi hållbara sociala och akademiska miljöer som främjar studenters psykiska mående samtidigt som deras lärande?
- Hur hänger lärarnas psykiska mående ihop med stress och oro hos studenter?
- Vilka insatser görs idag?
- Vilka erfarenheter finns?
- Vilka kunskapsluckor behöver fyllas?

Författare: Fredric Gunve

E-post: fredric.gunve@hdk.gu.se

Institution: HDK-Valand

Nyckelord: konstnärlig grund, vetenskaplig grund, ny kunskap, konstens teorier, konstens metoder, undervisande anomali, o-disputerad

Presentationsform: Rundabordssamtal

En undervisande anomali, eller; Att undervisa på konstnärlig grund inom kurser på vetenskaplig grund.

Temat för rundabordssamtal utgår från hur nya kunskaper, erfarenheter och kompetenser kan möjliggöras och utvecklas när konstnärlig och vetenskaplig grund möts och går in i varandras olika domäner, kulturer och utbildningar?

I högskolelagen står det att staten ska som huvudman anordna högskolor för utbildning som vilar på vetenskaplig eller konstnärlig grund samt på beprövad erfarenhet, och forskning och konstnärlig forskning samt utvecklingsarbete. (SFS 1992:1434)

Den konstnärliga grunden är fundamental då den är inskriven i högskolelagen med lika stor tyngd som den vetenskapliga. Men den konstnärliga grunden är inte lika tydligt definierad och beforskad som den vetenskapliga. Det kan skapa förvirring och osäkerhet inom det högskolepedagogiska området när dessa olika utbildningskulturer möts. I de möten och de konflikter som kan uppstå mellan de två grunderna ligger stor potential för högre utbildning att utvecklas och möjliggöra för nya kunskaper och erfarenheter, och ett större deltagande bland fler parter inom högre utbildning.

Inom högskolan går det ha lärartjänst på vetenskaplig- och/eller konstnärlig grund. Båda två går att inneha utan att ha doktorerat. Det är inte diplomet i sig självt som ligger till grund för vem som kan eller får undervisa inom högre utbildningar. Det ska vara den individuella kunskapen som varje (sakkunnighetsgranskad) individ innehar som avgör huruvida personen ifråga når upp till nivån att undervisa på högre utbildningar.

Detta öppnar för den undervisande anomalin, alltså en person som undervisar inte enbart från formell kunskap utan även utifrån det som kallas för reell kompetens. Inom de konstnärliga högre utbildningarna är denna undervisande person mer vanligt förekommande än inom de på vetenskaplig grund baserade utbildningarna.

Utifrån erfarenheter av att undervisa genom konstens teorier och metoder inom kurser på vetenskaplig grund kommer det i rundabordssamtalet tas upp hur vi inom högre utbildning kan förhålla oss till dessa två grundens likheter och olikheter när det kommer till vem som kan (bör, ska och får) undervisa inom olika högskolediscipliner? Vilka fördelar, och nackdelar öppnas det för när vi utvecklar och blandar grunderna för högre utbildning, och vilka nya kvalitéer kan då uppstå? Vad tillförs och skapas när konstens teorier och metoder används i undervisningen i kurser på vetenskaplig grund?

Rundabordssamtalet är menat att på ett kreativt sätt provocera det vi inom akademien och högskolan ofta tar för givet när det gäller på vilka grunder och meriter undervisning ska ske. Samtalet kommer fokusera på mötet mellan konstnärlig och vetenskaplig grund, konstnärliga teorier och metoder inom kurser på vetenskaplig grund, undantagen, gråzonerna och anomalierna inom högre utbildning, och vad de har och får för konsekvenser för högskolan som helhet med fokus riktat mot det högskolepedagogiska området.

Fredric Gunve (o-disputerad) universitetslektor på konstnärlig grund i Bild-ämneslärarprogrammet vid Konstnärliga Fakulteten, Göteborgs universitet.

Författare: Lars Gustavsson och Marianne Quiding-Järbrink

Institution: Institutionen för Biomedicin, Sahlgrenska Akademin

Nyckelord: Team-based learning, aktivt lärande, seminarier

Presentationsform: Föredragning

Team-based learning i stället för traditionellt seminarium i en integrerad kurs om infektionssjukdomar

Bakgrund

Team-based learning (TBL) är ett undervisningsformat som låter studenter aktivt tillämpa sin kunskap på verklighetstroga situationer även i stora studentgrupper. Kortfattat består TBL av fyra delmoment: förberedelser med självstudier, kunskapskontroll individuellt och i grupp, diskussion om studenternas kvarstående frågor om ämnet, samt tillämpningsövningar. TBL-formatet stimulerar flera komponenter som ingår i avancerat tänkande och graden av kognitivt engagemang är hög hos studenterna.

De centrala målen i kursen ”Infektion, mikrobiologi och immunförsvar” på termin 5 på Läkarprogrammet examineras i seminarieform där preklinisk och klinisk kunskap integreras och diskuteras parallellt. Studenternas nivå av förberedelser varierar och integrationen av olika kunskapsområden kan bli bristfällig. Det är svårt för ansvariga lärare att säkerställa att samtliga studenter nått målen.

Frågeställning

Kan TBL ersätta traditionella examinerande seminarier under en integrerad preklinisk/klinisk kurs på Läkarprogrammet?

Genomförande

Seminariet om mag-tarminfektioner valdes ut som lämpligt att utveckla till TBL. Vi uppdaterade vår introduktionsföreläsning liksom litteraturanvisningar och utvecklade nya tillämpningsövningar. Utvärdering gjordes dels via den återkommande kursenkäten (studentnöjdhet), dels via ett anonymt kunskapstest i anslutning till genomfört seminarium före och efter införandet av TBL, samt genom återkommande reflektioner med inblandade lärare.

Resultat

Vi genomförde det första seminariet enligt TBL under VT2018. Studentnöjdheten sjönk jämfört med det traditionella seminariet. Kunskapstestet visade oförändrade kunskaper såväl i direkt anslutning till undervisningsmomentet som ett år senare. Överensstämmelsen mellan andel underkända och andel studenter med låg kunskapsnivå vid anonymt kunskapstest var bättre med TBL än tidigare seminarium.

Ansvariga lärare upplever att TBL-formatet bättre identifierar och genomlyser frågor som skapar problem för studenterna. Aktivitetsgraden hos studenterna är hög och formatet

understödjer och framhåller studenternas egna resurser och förmåga att lösa komplicerade uppgifter.

Diskussion

En av TBL-formatets stora styrkor är en höggradigt studentaktiverande undervisning även med stora grupper av studenter. I tillämpningsövningarna används kunskaperna aktivt för att lösa realistiska medicinska problem samtidigt som kopplingen mellan prekliniska och kliniska synsätt kan skärpas. Den lägre studentnöjdheten är svårtolkad. Tänkbara orsaker är att förberedelsematerialet är mer omfattande och tidsåtgången för studenterna större. En ovana vid att argumentera och presentera inför en stor grupp kan bidra.

TBL är ett värdefullt tillskott i den pedagogiska arsenalen för läkarprogrammet. Det erbjuder en studentcentrerad och strukturerad pedagogik med mycket hög aktivitetsgrad hos studenterna. Det skapar goda förutsättningar för en tydlig konstruktiv länkning. Det kan vara särskilt lämpat att ersätta centrala undervisningsmoment som har låg grad av studentaktivitet.

Författare: Helena Holgersson

E-post: helena.holgersson@gu.se

Institution: Institutionen för kulturvetenskaper

Nyckelord: Creative Research Methods, EUTOPIA, mångmetodologi, sociologi, konst

Presentationsform: Föredragning

Kreativa metoder i europeiskt utbildningssamarbete

I den här presentationen tar jag avstamp i en EUTOPIA Learning Unit med titeln *Creative Research Methods* som kommer att ges vid University of Warwick våren 2022. Kring kursen har det bildats ett Learning Community, där forskare från fem universiteten i EUTOPIA-samarbetet ingår. Från Göteborg deltar jag.

EUTOPIA Learning Unit Creative Research Methods

Presentationens första del utgörs av en presentation av modulen och en diskussion kring behovet av detta slags metodundervisning. Modulen är utformad för att utveckla studenternas befintliga kunskap. Medan grundkurser i kvalitativa metoder tenderar att fokusera på intervjuer, fokusgrupper, etnografiska observation och dokumentanalys lägger denna kurs fokus på metoder som inspireras av mångsensoriska och konstnärliga praktiker för att samla in, producera och analysera data. Modulen tar avstamp i sociologiska studier som arbetar med sådana metoder i alla led, från insamling till kommunikation av resultat, och som har ett tydligt maktperspektiv (Back & Puwar 2012; Bates & Rhys-Taylor 2017; Leavy 2020; Holgersson kommande). Kursen går på avancerad nivå och är 15hp, upplägget ser ut såhär:

1. Introduktion
2. Foto (ta egna bilder)
3. Foto (be deltagare ta bilder)
4. Audiovisuella metoder
5. Mångsensoriska metoder
6. Promenader och kartor
7. Teater-metoder
8. Skapa och omskapa data
9. Analys och kommunikation
10. Examination

Kreativa metoder i undervisningen i kulturstudier

I presentationens andra del berättar jag om mitt arbete inom ramen för detta EUTOPIA-nätverk. Tillsammans med Hannah Jones tar vi lärare från de övriga europeiska universiteten under hösten 2021 fram ett antal filmer där vi i olika kombinationer diskuterar egna erfarenheter av de olika metoderna alternativt samtalar med forskare som arbetar med dem. Här drar vi nytta av kunskap och erfarenhet vi skaffat oss under pandemin för att möjliggöra för studenter att möta lärare från olika länder. Dessa filmer är tänkta att fungera som en resurs för oss alla i vår respektive undervisning. Ett antal online-workshops är också under planering. Vi undersöker också möjligheten till en fysisk student-workshop under 2022.

Samarbetet kring modulen *Creative Research Methods* innebär för mig en möjlighet att fördjupa mitt arbete med mångmetodologisk metodundervisning. För två år sedan var jag med

och arrangerade workshopen ”Multimodalt lärande för humaniora: Doft, kropp, rum – tre exempel” på HKG. I den här presentationen avslutar jag med att konkreta exempel på hur jag integrerar materialet vi tar fram inom ramen för EUTOPIA-samarbetet i metodundervisningen på Institutionen för kulturvetenskaper, samt att återkoppla till frågan kring behovet av detta slags kunskap.

Referenser:

Back, L and Puwar, N (eds) (2012) *Live methods*, Malden: Wiley-Blackwell.

Bates, C and Rhys-Taylor, A (eds) (2017) *Walking Through Social Research*, Abingdon: Routledge.

Holgersson, H (kommande) ”The sociological craft through the lens of theatre: A call for imaginative critical research”.

Leavy, P. (2020) *Method meets art: Art-based research practice*. New York: Guilford Press.

Författare: Katarina Hollertz, Anna Ryan Bengtsson och Ann Simmeborn Fleischer

E-post: Katarina.hollertz@socwork.gu.se

Institution: Socialt arbete

Nyckelord: photo voice, digital, kollektivt lärande, kreativa processer

Presentationsform: Rundabord

Från analog till digital undervisning under pandemin. Same same but different.

Pandemin innebar att undervisning gick från analog till digital form, och den övergripande frågan är vad övergången har inneburit för studenternas lärande? Fokus för rundabordsamtalen är undervisning som inbegriper deltagarbaserade metoder, exempelvis workshops, gestaltande moment, explorativa seminarier och andra (med)skapande processer. Vad betyder det för studenterna och lärandeprocesser när vi flyttar oss från det fysiska klassrummet till det digitala klassrummet? I den analoga formen befinner sig studenten i ett klassrum, i ett sammanhang med bord, stolar, pennor, post-it-lappar, tejp, fika, white boards och närvaro av lärare och medstudenter. I den digitala formen befinner sig studenten, bakom en skärm, med eget kaffe, delade skärmar, zoom, familjemedlemmar och husdjur. Vår utgångspunkt är att den här typen av undervisning bygger på deltagande och kollektiva lärandeprocesser. Syftet med runda bords-samtalet är att initiera en diskussion och erfarenhetsutbyte om vinsterna och utmaningarna när denna typen av undervisning förflyttar sig från det analoga rummet till det digitala. Med utgångspunkt i våra erfarenheter och studenters reflektioner över workshoppen vill vi initiera ett runda-bordssamtal, för att utforska hur det digitala respektive analoga rummet förändrar och villkorar kollektiva lärandeprocesser. Vi kommer inledningsvis att presentera våra erfarenheter, där vi ser att både lärandeprocessen och resultatet förändras, samt sedan bjuda in till en diskussion om våra gemensamma erfarenheter av hur förutsättningarna för studenters lärande förändras när analogt blir digitalt.

Vårt eget exempel är från en workshop där vi använder oss av metoden Photo voice – eller *fotografi som röst*. Det är en metod som bygger på skapande processer och ett aktivt deltagande, och metoden kan användas i såväl forskning som utbildning och främjar social förändring. Syftet med photo voice kan sammanfattas i tre mål; a) att möjliggöra för människor att se och reflektera över en grupp:s styrkor och utmaningar b) att främja kritisk dialog och öka kunskapen om viktiga frågor genom gruppdiskussioner kring bilder c) att nå beslutsfattare och andra som kan mobilisera förändring (Wang & Cheri, 2004). Inom ramen för en kurs på socionomprogrammet, *Socialt arbete på samhällsnivå*, erbjuds studenter att delta i en photo voice-workshop. Temat för workshoppen är psykisk hälsa bland studenter och genom metoden tar vi avstamp i studenternas egna erfarenheter och förståelser för att komma fram till förebyggande åtgärder på samhällsnivå. Tanken är att ge studenterna tillgång till verktyg som de kan använda i sin kommande roll som yrkesverksamma.

I ett exempel med photo voice-workshoppen arbetar studenterna under en eftermiddag med metoden och dess olika steg. De delas inledningsvis in i grupper om fem för att sedan enskilt gå iväg och ta egna foton utifrån temat. Nästa steg är att återsamlas i gruppen och reflektera kring två bilder från varje person. Bilderna är rösterna, som både öppnar upp för egna erfarenheter och att kunna identifiera relevanta åtgärder. Utifrån gruppdiskussionen väljs

sedan två bilder ut som representerar gruppens diskussion och de åtgärder som identifierats. Slutligen sker en utställning där samtliga grupper presenterar sina bilder. Tid lämnas till gemensam reflektion.

Referens

Wang, Caroline C. & Cheri A. Pies (2004) Family, Maternal, and Child Health Through Photovoice, *Maternal and Child Health Journal*, Vol. 8, No. 2, June 2004

Författare: Herborg Holter

Institution: Institutionen för vårdvetenskap och hälsa

Presentationsform: Föredragning

Barnmorskestudenters upplevelse av distansutbildning senaste året och hur det påverkat förutsättningar för lärande

Bakgrund

Barnmorskeprogrammet löper under ett och ett halvt år på avancerad nivå. Användning av distansutbildning har inte förekommit på barnmorskeprogrammet före mars 2020, men då blev all teoretisk utbildning digital via zoom över natten.

Syfte

Att undersöka barnmorskestudenters upplevelse av senaste årets digitalisering av barnmorskeutbildningen vid Göteborgs Universitet med mål att utveckla barnmorskeprogrammet mot en optimal balans mellan digital undervisning och undervisning på campus.

Metod

Semistrukturerade intervjuer med åtta studenter genomfördes via zoom vintern -21. Varje intervju startade med en öppen fråga: "Kan du berätta lite fritt om hur du upplevt distansutbildningen?" Ett centralt tema var aspekter av zoom som digitalt instrument "Vad händer i lärandesituationen på zoom?" Samtalen kretsade också i stor grad runt betydelsen av kommunikation och interaktion med lärare och medstudenter och hur det upprätthållits under distansundervisning. "Om du kunnat önska, hur hade din utbildning sett ut?" var en fråga som ställdes på slutet av alla intervjuer och förslag på förbättringar diskuterades. Intervjuerna analyserades utifrån kvalitativ induktiv metod med tematisk innehållsanalys.

Resultat

Analysen av intervjuerna identifierade sex teman;

- Upplevelsen av senaste årets distansutbildning generellt
- Betydelsen av reflektion med andra för lärandet
- Betydelsen av att tillhöra en grupp
- Lärandet i zoomrummet
- Vilka läraktiviteter har fungerat bra och mindre bra på zoom?
- Om jag fick önska min utbildning

Diskussion

Frågan om hur en optimal blended learning utbildning kan utvecklas och designas diskuteras utifrån:

- Studenternas förslag för att gynna interaktion och tillhörighet
- Studenternas förslag på vad som kan vara digitalt och vad som bör vara på campus

- Zoom – Studenternas förslag på förbättringar
- Lärarperspektivet

Slutsats

Barnmorskestudenternas erfarenhet av ett års lärande på distans visar på både positiva och negativa effekter. Alla upplevde att lärandemålen uppfyllts. Den mest negativa konsekvensen under distansutbildningen var begränsade möjligheter till interaktion, reflektion och gemensamt lärande, en begränsning som påverkar utvecklingsprocessen mot barnmorskeprofessionen. Många upplevde passivitet och koncentrationssvårigheter under föreläsningar på zoom som ett stort problem. Positiva aspekter med distansutbildning var främst ökad flexibilitet, att ta ansvar för det egna lärandet samt tidsmässiga och ekonomiska vinster. Alla studenterna önskade en framtida barnmorskeutbildning med blended learning utifrån vilka moment i utbildningen som ägnar sig digitalt och vilka som ägnar sig på plats för ett optimalt lärande.

Studenternas erfarenhet av distansutbildning detta år samt förbättringsförslag ger värdefull kunskap och riktlinjer inför en utveckling av barnmorskeprogrammet mot blended learning med möjlighet att skapa väl designade kurser och anpassade läraktiviteter.

Referenser

- Bates, T. (2015). *Teaching in a Digital Age*. BC Open Textbooks. Chapter 9.4 Choosing between face-to-face and online teaching on campus. E-book ISBN 978-0-9952692-0-0
- Berga, K-A., Vadnais, E., Nelson, J., Johnston, S., Buro, K., Hu, R., & Olaiya, B. (2021). Blended learning versus face-to-face learning in an ungraduated nursing health assessment course: A Quasi-experimental study. *Nurse Education Today*, doi: 10.1016/j.nedt.2020.104622
- Biggs, J., & Tang, C. (2011). *Teaching for Quality Learning at University*. Open University Press. Fourth Edition.
- Braun, V., & Clarke, V. Using thematic analysis in psychology. (2006). *Qualitative Research in Psychology*, 3, 77-101. <http://dx.doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Chen, F-C., & Wang, T.C. (2009). Social conversation and effective discussion in online group learning. *Education Tech Research Dev*, 57, 587-612. DOI 10.1007/s11423-009-9121-1
- Delgaty, L. Twelve tips for academic role and institutional change in distance learning. *Medical Teacher*, 37, 41-46. <https://doi.org/10.3109/0142159X.2014.932900>
- Distansundervisning med digitala hjälpmedel. Enkät barnmorskestudenter vårterminen 2020.* <https://forms.office.com/Pages/AnalysisPage.aspx?id=Me2YB7D1NUMGHPuJQWAblrDsEjg6oNHqTNan-0XrBxURFhVN1JVQ0k00FEwU0JUMUJXWExNTDdPWS4u&AnalyzerToken=GoGvN0hHYYIwZ9HfW3eIrNcwGtWV6eIO>
- Dixon, M. (2010). Creating effective student engagement in online courses: What do students find engaging? *Journal of the Scholarship of teaching and Learning*, 10(2), 1-13.
- Ekeberg, M. (2018). *Att lära sig vårda – med hjälp av reflexion och handledning*. Studentlitteratur, andra upplagan.
- Elmgren, M., & Henriksson, A-S. (2016). *Universitetspedagogik*. Studentlitteratur. 3:e upplagan.
- Fogg, N., Wilson, C., Trinka, M., Campell, R., Thomson, A., Merrit, L., Tietze, M., & Prior, M. (2020). Transitioning from direct care to virtual clinical experiences during the

- COVID-19 pandemic. *Journal of Professional Nursing*, 36, 685-691.
<https://doi.org/10.1016/j.profnurs.2020.09.012>
- Garrison, D.R., & Kanuka, H. (2004). Blended learning: Uncovering its transformative potential in higher education. *Internet and Higher Education*, 7, 95-105.
 doi:10.1016/j.iheduc.2004.02.001
- Glogowska, M., Young, P., Lockyer, L., & Moule, P. (2011). How 'blended' is blended learning?: Students' perceptions of issues around the integration of online and face-to-face learning in a continuing professional development (CPD) health care context. *Nurse Education Today*, 31, 887-891. <http://dx.doi.org/10.1016/j.nedt.2011.02.003>
- Grover Seiver, J., & Troja, A. (2014). Satisfaction and success in online learning as a function of the needs for affiliation, autonomy, and mastery. *Distance Education*, 35, 90-95.
<https://doi.org/10.1080/01587919.2014.891427>
- Hassler, S., & Löve, J. (2020). *Kortrapport Student Survey Covid-19*. Avd för samhällsmedicin och folkhälsa, Sahlgrenska Akademin, Göteborgs Universitet.
- Hassler, S. (2020). *Sahlgrenska Akademiens studenter upplevelse av studier och välbefinnande hösten 2020*. Avd för samhällsmedicin och folkhälsa, Sahlgrenska Akademin, Göteborgs Universitet.
- Jakobsson, A. (2012). Sociokulturella perspektiv på lärande och utveckling. Lärande som begreppsmässig precisering och koordinering. *Pedagogisk Forskning i Sverige*, 17(3-4), 152-170. ISSN 1401-6788
- Jowsey, T., Foster, G., Cooper-Ioelu, P., & Jacobs, S. (2020) Blended learning via distance in pre-registration nursing education: A scoping review. *Nurse Education in practice*, doi: 10.1016/j.nepr.2020.102775.
- Kaplan, A.M., & Haenlein, M. (2016). Higher education and the digital revolution: About MOOCs, SPOGs, social media, and the Cookie Monster. *Business Horizons*, 59, 441-450.
<http://dx.doi.org/10.1016/j.bushor.2016.03.008>
- Koehler, M.J., & Mishra, P. (2009). What Is Technological Pedagogical Content Knowledge? *Contemporary Issues in Technology and Teacher Education*, 9(1), 60-70.
- Langegård, U., Kiani, K., Nielsen, S.J., & Svensson, P-A. (2021). Nursing students' experiences of a pedagogical transition from campus learning to distance learning using digital tools. *BMC Nursing*, 20:23, doi:10.1186/s12912-021-00542-1
- Luyben, A., Fleming, V., & Vermeulen, J. (2020). Midwifery education in COVID-19-time: Challenges and opportunities. *Midwifery*, 82, 102776,
doi.org/10.1016/j.midw.2020.102776
- Sit, J.W.H., Chung, J.W.Y., Chow, M.C.M., & Wong, T.K.S. (2005). Experiences of online learning: students' perspective. *Nurse Education Today*, 25, 140-147.
 doi:10.1016/j.nedt.2004.11.004
- Svenska barnmorskeförbundet. (2020). *Kompetensbeskrivning för legitimerad barnmorska*. Hämtad 21-05-18 från: <https://storage.googleapis.com/barnmorskeforbundet-se/uploads/2020/04/Kompetensbeskrivning-for-legitimerad-barnmorska.pdf>
- Säljö, R.(2014) *Lärande i praktiken, ett sociokulturellt perspektiv*. Studentlitteratur, tredje upplagan.
- Universitetskanslersämbetet (UKÄ). (2017). *Distansutbildning I svensk högskola – Redovisning av ett regeringsuppdrag*. Rapport 2017:18
- Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in Society: the development of higher psychological processes*. Cambridge Harvard University Press.
- Walsh, A. (2015). The effect of social interaction on mental health nurse student learning. *Nurse Education in Practice*, 15, 7-12, <http://dx.doi.org/10.1016/j.nepr.2014.11.003>

Författare: Arne Håkansson och Kristian Blensenius

E-post: arne.hakansson@gu.se, kristian.blensenius@gu.se

Institution: Enheten för akademiskt språk (ASK)

Nyckelord: breddat deltagande, andraspråk, grammatik, lokala textnivåer, digitala resurser

Presentationsform: workshop

ASKs digitala resurser ”Språk och grammatik” – workshoppar, genomgångar och quiz för studenter

Göteborgs universitet och Enheten för akademiskt språk (ASK) ska verka för breddat deltagande (Göteborgs universitet, 2016). Som språkhandledare vid denna enhet samarbetar vi med universitetslärare och handleder bl.a. studenter med svenska som andraspråk i akademiskt språk och skrivande.

När det gäller akademiskt språk och skrivande ligger fokus ofta på texters globala nivåer, medan lokala nivåer har en mindre framträdande roll (för en genomgång av globala och lokala textnivåer, se Hoel, 2001). Vi har vi konstaterat att det finns ett stort behov hos många studenter att öva svenskan med fokus på lokala textnivåer, särskilt grammatik.

Sedan vårterminen 2020, i samband med ökat fokus på distansundervisning, har ASKs arbete med digitala resurser intensifierats. Vi vill att studenterna ska kunna läsa utvalda, koncentrerade genomgångar om de grammatiska områden som många studenter har behov av. Dessutom behövs möjlighet att öva dessa grammatiska områden på egen hand och kunna interagera med språkhandledare och andra studenter online.

Språk- och studieverkstäder finns vid flera av landets lärosäten, och där erbjuds ofta digitala grammatikresurser. Sammantaget har dessa resurser stort fokus på genomgångar av grammatik, som ibland kan vara svårnavigerade. Vi ser ett behov av quiz, dvs. självrättande övningar, som behandlar de grammatiska områdena var för sig, och där det finns tydliga kopplingar mellan genomgångarna och övningarna. Det behövs även workshoppar i språk och grammatik som fokuserar på interaktion mellan språkhandledare och studenter (särskilt viktigt i fråga om t.ex. uttal).

ASK håller på att sammanställa digitala resurser som bygger dels på genomgångar av andraspråklitteratur (t.ex. Ekerot, 2011; Källström, 2012; Flyman Mattsson, 2021), dels på våra samlade erfarenheter av vad studenterna ofta verkar behöva träna mer på. Vi har inledningsvis valt att fokusera på områden som ordföljd, textbindning och uttal. Resurserna innehåller genomgångar, quiz och workshoppar som bygger på varandra. Som verktyg för de digitala resurserna används Canvas, en lärplattform vid Göteborgs universitet. Canvas har valts eftersom det erbjuder studenterna en bekant lärmiljö och oss språkhandledare möjlighet att komplettera och uppdatera resurserna utan särskild redigeringsbehörighet. Dessutom möjliggör Canvas quiz som ett sätt att öva språk och grammatik.

Vi vill i workshopen presentera och diskutera [resurserna](#), som nås via ASKs sida på GU:s studentportal, utifrån följande frågeställning:

- Hur kan de digitala resurserna ”Språk och grammatik” stötta studenter när det gäller att utveckla sitt akademiska språk på lokal textnivå?

Upplägg för workshopen:

- Presentation av de digitala resurserna
- Deltagarnas testning av resursen
- Gemensam diskussion utifrån frågeställningen

Referenser

Ekerot, Lars-Johan (2011). *Ordföljd, tempus, bestämdhet. Föreläsningar om svenska som andraspråk*. Malmö: Gleerup.

Flyman Mattsson, Anna (2021). *Andraspråkets grammatik*. Lund: Studentlitteratur.

Göteborgs universitet (2016). Handlingsplan för breddad rekrytering och breddat deltagande (Dnr V 2016/695).

<https://medarbetarportalen.gu.se/digitalAssets/1593/1593158_handlingsplan-f--r-breddad-rekrytering-och-breddat-deltagande-160920.pdf> (hämtad 2021-09-03).

Hoel, Torlaug Løkensgard (2001). *Skriva och samtala: lärande genom responsgrupper*. Lund: Studentlitteratur.

Källström, Roger (2012). *Svenska i kontrast: tvärspråkliga perspektiv på svensk grammatik*. Lund: Studentlitteratur.

Författare: Margareta Jernås, Sylvi Vigmo, Erik Andersson och Tomas Grysell

Institution: PIL-enheten

Nyckelord: Forskarutbildning, handledning, biträdande handledare

Presentationsform: Föredragning

Bihandledarens roll och ansvar – samspel och utmaningar

Forskarutbildningen har genomgått stora förändringar de senaste decennierna (Elmgren, Forsberg, Lindberg-Sand, & Sonesson, 2016), vilka medfört ökad mängd förordningar, regler och förfaranden och en professionalisering av handledning (Forsberg, 2010). Huvudhandledarens ansvar och roll framträder tydligt på policynivå, medan bihandledarens roll och uppdrag sällan definieras och är eftersatt inom forskning. Handledning har jämförts med en balanshandling för att överleva berg och dalbana av skiftande självförtroende och känslor (Feather & McDermott, 2014). Att vara två handledare kan underlätta och stabilisera den enskilda forskarutbildningen, men också göra processen än mer komplex och skapa ett spänningsfält av motstridiga råd och olika förväntningar mellan handledarna (Morag & Crosta, 2019; Phillips & Pugh, 2005; Watts, 2010). I den Humboldtiska traditionen var bihandledare en buffert mellan mästare och lärling, medan hen i den nya forskarutbildningen (Taylor, 2012) är en förhandlingsbar resurs i det kollektiv som utbildar en forskare (Taylor, Kiley, & Humphrey, 2019). Bihandledarrollen har beskrivits i positiva termer, som bidragande med specifik kompetens i handledning (Paul, Olson, & Gul, 2014), men uppdraget kännetecknas också av utmaningar och dilemman (Olmos-López & Sunderland, 2017), även i förhållande till det akademiska etablissemanget (Grysell, 2016). En enkätstudie genomfördes med syfte att undersöka bihandledares villkor för handledning, beskrivningar av uppdraget och vad som kännetecknar deras erfarenheter. Enkäten innehöll även öppna frågor som gav respondenterna möjlighet till fördjupande kommentarer till flervalsfrågorna. Det kvantitativa enkätaterialet användes för att identifiera vilka generella tendenser och upplevelser som framträdde, samt om någon enkätfråga visade varierande spridning mellan olika fakulteter. Det kvalitativa materialet analyserades tematiskt och omfattade även specifikt intresse för bihandledarnas beskrivningar av handledningspraktiker, samt om eventuella spänningar framträdde i enkätaterialet. Våra resultat visar det komplexa i bihandledaruppdraget och en stor spännvidd i bihandledarnas syn på sin roll och sitt akademiska uppdrag samt hur de upplever sin relation till och samspel med huvudhandledaren. Analysen av enkätaterialet visar perspektiv, förväntningar och handledningspraktiker och belyser bihandledarens roll och ansvar, delaktighet och otydlighet samt vilka behov och intressen som efterfrågas. Utifrån resultatet diskuteras även studiens bidrag i relation till förändrade villkor för bihandledning vid det postpandemiska universitetet.

Referenser

Elmgren, M., Forsberg, E., Lindberg-Sand, Å., & Sonesson, A. (2016). *The formation of doctoral education*. Lund: Lund university. Hämtad från <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:uu:diva-282160>

- Feather, D., & McDermott, K. E. (2014). The Role of New Doctoral Supervisors in Higher Education – a Reflective View of Literature and Experience Using Two Case Studies. *Research in Post-Compulsory Education*, 19(2), 165–176.
- Forsberg, E. (2010). Kunskapssamhället och utopia pedagogicum. I Eriksson, I., Lindberg, V., & Österlind, E. (Ed.) *Uppdrag, Undervisning – kunskap och lärande*. Lund: Studentlitteratur.
- Grysell, T. (2016). Den reflekterande handledaren – Myt eller verklighet? I Carlén, U. (Ed.). Tema: Den reflekterande handledaren - myt eller verklighet? *Utbildning & Lärande*. Skövde: Högskolan i Skövde.
- Morag A. G., & Crosta, L. (2019). New perspectives in online doctoral supervision: a systematic literature review. *Studies in Continuing Education*, 41(2), 173-190, DOI: 10.1080/0158037X.2018.1532405
- Olmos-López, P. & Sunderland, J. (2017). Doctoral supervisors' and supervisees' responses to co-supervision. *Journal of Further and Higher Education*, 41(6), 727-740.
- Paul, P., Olson, J. K., & Gul, R. B. (2014). Co-supervision of Doctoral Students: Enhancing the Learning Experience. *International Journal of Nursing Education Scholarship*, 11(1), 31-38.
- Phillips, E. M., & D. S. Pugh. 2005. *How to Get a PhD: A Handbook for Students and Their Supervisors*. Maidenhead: Open University Press.
- Taylor, S. E. (2012). Changes in doctoral education: Implications for supervisors in developing early career researchers. *International Journal for Researcher Development*, 3(2), 118-138.
- Taylor, S., Kiley, M., & Humphrey, R. (2019). Working relationships: 2. Working relationships. In *A Handbook for Doctoral Supervisors*. 89-100. London and New York: Routledge.
- Watts, J. H. (2010). Team supervision of the doctorate: managing roles, relationships and contradictions. *Teaching in Higher Education*, 15(3), 335–339.

Författare: Per Johansson och Tarja Karlsson Häikiö

Institution: Högskolan för scen och musik, Konstnärliga fakulteten

Nyckelord: digitala verktyg, hybridundervisning, kompetensutveckling, lärarutbildning i musik, samspel

Presentationsform: Föredragning

Hybridundervisning vid Konstnärliga fakulteten

Bakgrund:

Enligt Hilli (2016) finns det motstridig forskning om hur väl det går att skapa en känsla av gemenskap i virtuella lärmiljöer. Vuopala (2013) menar att denna känsla är svår att uppnå i synnerhet om undervisningen sker på distans. Ett kompetensutvecklingsprojekt har genomförts under våren 2021 på institutionerna HDK-Valand (Högskolan för konst och design) och HSM (Högskolan för scen och musik) för att främja digital kompetens kring hybridundervisning bland undervisande personal vid Konstnärliga fakulteten. Projektet *Hybridundervisning vid Konstnärliga fakulteten* har syftat till att genom utvecklingsarbete med samtidig nätburen undervisning på campus och distans utprova metoder där fem deltagande lärare undersökt olika villkor, möjligheter och begränsningar i användandet av hybridundervisning, främst inom de estetiska ämnena inom lärarutbildning.

Frågeställning:

Hur uppfattar studenter hybridundervisning och vilka möjligheter respektive svårigheter ser de med denna undervisningsform? Vilka konsekvenser får avsaknaden av direkt interaktion i en fysisk miljö, exempelvis i form av samspelemöjligheter för studenternas lärande och vilken betydelse har deras förkunskaper i detta sammanhang?

Beskrivning av presentationen:

Genomförandet av utvecklingsprojektet har skett genom komparativa jämförelser i form av likheter och skillnader mellan undervisning i olika kurser. De deltagande lärarna har sammanställt sina resultat från sina utprovningar utifrån centrala teman som varit gemensamma i projektet, som relationen mellan det analoga och det digitala samt individuella och gruppundervisningsmoment, användandet av olika verktyg och teknik, men också exempelvis tidsaspekter och rumslighet (lärmiljön), lärarrollen och det kommunikativa liksom förförståelse och erfarenhet (kroppslighet, tyst och uttalad kunskap) (Polanyi, 1966; Molander, 1996).

Olika metoder har utprovats i undervisning i bild, drama, musik och didaktiska studier med estetisk inriktning, som i denna föredragning beskrivs genom två fallstudier från dels kompetensutveckling kring pedagogisk handledning för lärare i förskola/grundskola och musiklärarutbildning. Exempel ges utifrån observationer från distansundervisning i grupp i brukspiano i relation till den tekniska begränsning som omöjliggör samspel mellan studenterna i realtid över internet. Av tradition har instrumentalundervisning oftast skett i form av enskild undervisning. Dock har gruppundervisning kommit att bli betydligt vanligare under senare år. Erfarenheterna i projektet visar att vissa studenter med mindre förkunskaper än andra i gruppen har en risk att inte utveckla sitt lärande lika mycket som de som har större

förkunskaper. De möjligheter till lärande som kan ske i form av utbyte av metoder, erfarenheter, inspiration och stöttning när studenterna musicerar tillsammans går förlorade i detta sammanhang. Det kan därför finnas behov av att diskutera vad just samspelet har för betydelse för studenternas lärande på sina instrument.

Författare: Sofie Johansson, docent i svenska som andraspråk

Institution: Institutionen för svenska språket

Nyckelord: akademiskt ordförråd, litteracitet, gymnasiet, högskolestudier

Presentationsform: Föredragning

Akademiskt ordförråd i gymnasiet och på universitetet

Vilken kunskap kan man förvänta sig att studenter har om akademiskt språkbruk när de börjar läsa på universitetet? I gymnasiets läroplaner i svenska och svenska som andraspråk anges inget explicit om språklig förberedelse för högre studier. Däremot nämns att elever i ämnet svenska "[...] ska också ges möjlighet att utveckla sådana kunskaper om muntlig och skriftlig kommunikation som behövs i arbetslivet och för vidare studier." Dessutom anges att "Skriftlig framställning som anknyter till den vetenskapliga texttypen och som behandlar någon aspekt av svenskämnet.", i gymnasiets läroplaner i svenska och svenska som andraspråk www.skolverket.se. Vid högre studier på universitet eller högskola så ställs krav på att studenten ska använda ett korrekt och begripligt språk av vetenskaplig karaktär. I kursplaner i svenska som andraspråk på universitetet är en vanlig formulering under bedömning att "Kursdeltagarens förväntas både muntligen och skriftligen använda ett korrekt och akademiskt språkbruk."

Forskning under det senaste århundradet beskriver litteracitet ofta i ett skol- eller samhällssammanhang. Barnets utvecklingsfas analyseras från tidig barndom som utvecklas till en skolelev och vidare till en självständig litterat vuxen. Att vara litterat i modern tid är nödvändigt för att kunna kommunicera, ta del av samhällsinformation och för att utbilda sig (Janks 2010, Luke & Freebody 1999, Baumann & Graves 2010). För att uppnå effektivitet i stöttning av elevers språkutveckling underlättar det för både lärare och elever att veta vad eleven behärskar och vad hen behöver öva mer på för att nå aktuella mål oavsett studienivå. Ett kvantitativt angreppssätt har använts i studien där 130 gymnasieelever får genomföra ett receptivt ordförrådstest på 30 akademiska ord i kontext. Testorden är hämtade från den Svenska akademiska ordlistan (ESAO), Sköldberg och Johansson Kokkinakis (2012). Alla testord, alternativ och exempelmeningar är hämtade ifrån läromedelstexter på gymnasienivå.

Resultaten i studien visar dels signifikanta skillnader i prestation mellan elever på yrkesförberedande program och elever på högskoleförberedande program, dels skillnader mellan elever i olika städer på högskoleförberedande program. Högskoleförberedande klasser är mer homogena som grupp än vad yrkesförberedande elever är. Denna studie är relevant för studenter och lärare på högskolenivå då akademiska ord används mer frekvent samt på ett betydligt mer abstrakt sätt. Även språkstödande verksamhet på högskolenivå kan vara hjälpta av uppmärksammandet av denna grupp av abstrakta och svåra akademiska ord. Studien är även relevant för både elever och lärare på gymnasienivå, då ett mål är att förbereda elever för högskolestudier.

Referenser

Baumann, James F., & Graves, Michael F. (2010). What is academic vocabulary?. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 54(1), 4.

Janks, Hilary (2010). Literacy and Power. New York and London: Routledge, Taylor and Francis group.

Luke, Allan & Peter Freebody (1999). Further notes on the four resources model. Reading Online. Retrieved from www.readingonline.org.

Sköldberg, Emma & Johansson Kokkinakis, Sofie (2012). A och O om akademiska ord-Om framtagning av en svensk akademisk ordlista. Nordiske Studier i Leksikografi, (11).

www.skolverket.se (2021-04-11)

Författare: Deniz Kellecioglu

E-post: deniz.kellecioglu@gu.se

Nyckelord: akademisk skrivande, mini-konferens, kollektivt skapande, progression

Presentationsform: Föredragning

Högskolepedagogiska experiment – lärdomar från ett dynamiskt och interaktivt skrivandeprocess

Denna föredragning beskriver ett experiment som syftade till att få studenterna att tänka friare, men också skriva mer kreativt och effektivt. Frågan var: kan ett kollektiv av studenter komplettera och berika det individuella studentarbetet, samtidigt som arbetsbelastningen är hållbar för lärarlaget?

Arbetsgången

Studenterna fick först sex veckor med föreläsningar och seminarier, sedan fyra veckors skrivtid. Först skickade de in en kort skiss på tilltänkt skrivprojekt, sedan fick de återkoppling från lärare och medstudenter. Därefter utvecklade de skissen till ett utkast till en mini-konferens, där en utsedd student opponerade på utkastet, som följdes av en allmän diskussion. Sedan utvecklades utkastet ytterligare och lämnades in för examination. Detaljerna för ovan nämnda process är många och läraren hade både en passiv och en aktiv roll i att skapa ett dynamiskt och kreativt lärandeprocess.

Lärandemål och syften

Lärandemålet för studenterna var att skapa ett eget akademiskt verk, genom att bygga på dem dittills uppbyggda kunskaperna och färdigheterna, samt vidareutveckla och applicera det maktkritiska och emancipatoriska tänkandet och agerandet (Freire 2021). Detta baserades på utvärderingar om tidigare kurser (Wallengren Lynch, Bengtsson & Hollertz 2019). Studenterna fick också ta ett ordentligt eget ansvar för sitt lärande; i linje med det pedagogiska idéprogrammet vid Göteborgs Universitet (2015a). Det handlade också om djupinläring (Bates 2019) eftersom studenterna valde ett fördjupningsämne, gick igenom flera avstämningsmoment, och fick chansen att utveckla sin metodiska skicklighet. Förhoppningen var också att stimulera studenters kunskapsintresse (Göteborgs Universitet 2015b), särskilt genom diskussioner (Gonzalez 2015). Momentet var dessutom en viktig del i en större progression inom programmet (Race 2013). Den viktigaste metoden var att låta studenterna aktivera sina kunskaper och färdigheter i ett scenario som liknar ett riktigt utredar- eller forskar-sammanhang. En annan metod var att låta studenternas egna behov styra den interaktiva lärandeprocessen - de som identifierar problemen, men också lösningarna (Mazur 2014).

Resultat och lärdomar

Baserat på faktiska observationer och olika former av kommunikation från studenterna framstår experimentet som lyckat. Studenterna tyckte uppenbarligen att det var lärorikt, intressant och ganska kul. För läraren fanns det dock många detaljer att tänka på och genomföra. Men samtidigt står det klart att dessa detaljer gjorde att uppgifterna blev tydliga, examinationerna mer rättvisa, och lärandet djupare. En annan slutsats är att det kollektiva

skapandet av en prestigelös atmosfär var mycket betydelsefull för studenternas positiva prestation (Haj Brade, Schmitt, Sandell 2014). Denna experiment och dess lärdomar förväntas vara värdefull för pedagoger som vill hitta andra sätt att stimulera studenters tänkande och skrivande.

Referenser:

Bates, A. W. (2019). Teaching in a Digital Age. Guidelines for designing teaching and learning. <https://open.umn.edu/opentextbooks/textbooks/teaching-in-a-digital-age-guidelines-for-designing-teaching-and-learning-for-a-digital-age>

Freire, P. (2021). De förtrycktas pedagogik. Stockholm: Trinambai.

Gonzalez, J. (2015). The big list of Class Discussion strategies. Cult of Pedagogy. <https://www.cultofpedagogy.com/speaking-listening-techniques/>

Göteborgs universitet. (2015a). Pedagogiskt idéprogram vid Göteborgs universitet. https://medarbetarportalen.gu.se/digitalAssets/1697/1697387_pedagogiskt-ideprogram-rev2018.pdf

Göteborgs universitet. (2015b). Policy för pedagogisk utveckling https://medarbetarportalen.gu.se/digitalAssets/1545/1545432_v2015-754-policy-for-pedagogisk-utveckling.pdf

Haj Brade Lovis, Schmitt, Irina. & Sandell Kerstin. (2014). Bryt innanförskapet! Genusvetenskapliga institutionen, Lunds universitet.

Mazur, E. (2014). Peer Instruction for Active Learning. Serious Science. <https://www.youtube.com/watch?v=Z9orbxoRofI>

Race, P. (2013). The Lecturer's Toolkit: A Practical Guide to Learning, Teaching and Assessment [E-book]. 3:e uppl. Hoboken: Routledge.

Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area (ESG). (2015). Brussels, Belgium. https://enqa.eu/wp-content/uploads/2015/11/ESG_2015.pdf

Wallengren Lynch, M., Bengtsson, A. R. & Katarina Hollertz (2019) Applying a 'signature pedagogy' in the teaching of critical social work theory and practice, Social Work Education, 38:3, 289-301, DOI: 10.1080/02615479.2018.1498474.

Författare: Viveka Kjellmer

E-post: viveka.kjellmer@arthist.gu.se

Institution: Institutionen för kulturvetenskaper

Nyckelord: Multisensoriskt lärande, doft, deskription, *olfaktorisk ekfras*, konstvetenskap

Presentationsform: Föredragning

Olfaktorisk ekfras: Doftworkshop som introduktion till multisensoriskt lärande – en ny pedagogisk modell

I presentationen berättar jag om hur jag arbetar med doft i en ny pedagogisk modell för att introducera ett bredare, multisensorisk perspektiv inom undervisningen om konst, arkitektur och design. I doftworkshopar tränas studenterna i systematisk och upplevelsebaserad beskrivning av doftintryck, något jag kallar *olfaktorisk ekfras*. Modellen kan genomföras i klassrummet men har under pandemiåret omarbetats för att även kunna genomföras på distans.

Multisensoriskt tänkande – multimodalt lärande

Inom humaniora talas det alltmer om den sk. *sinnliga vändningen*, förståelsen för att alla sinnen aktiveras i vår interaktion med omvärlden (Levent & Pascal Leone 2014, Rose & Hendrick 2018). Inom konstvetenskapen utforskar internationella forskare de olika sinnenas roll i konsthistorien (Bagnoli 2017, Ashbrook Harvey & Mullet 2017). W.J.T. Mitchell (2005), en av förgrundsgestalterna inom det konstvetenskapliga visual culture-fältet, konstaterar exempelvis att det egentligen inte finns några 'visuella medier' utan att andra sinnen alltid engageras i en visuell upplevelse. Konstvetenskapen har en lång tradition av att förhålla sig till rumslighet och sinnliga aspekter av konstupplevelsen men på ett intuitivt sätt som gjort det svårt att systematiskt förmedla dessa aspekter till studenterna. För att förtydliga och teoretisera de multisensoriska delarna inom den konstvetenskapliga praktiken behövs uppdaterade läromodeller och multimodala perspektiv.

Multisensoriskt fokus: dynamiskt, vetenskapligt och pedagogiskt effektivt

Den pedagogiska utmaningen inom konstvetenskaplig undervisning handlar ofta om att träna studenterna i att sätta ord på det de känner och upplever, men på ett vetenskapligt stringent sätt. Doftlaborationen som arbetsform möter behovet av varierad undervisning och bryter den textbaserade rutinen. Doftworkshopen börjar med att öppna upp och språkliggöra en annan typ av sinnesuttryck, på ett lekfullt sätt bryts lärsituationens vanligen visuella fokus. Upplevelsen problematiseras sedan med hjälp av teoretiska perspektiv som visar hur konstvetenskapen tar plats inom ett performativt forskningsparadigm där upplevelsen, forskarjaget och den kännande forskarkroppen skrivs fram med vetenskaplig skärpa (Kjellmer 2021, Østern et.al 2021). Utöver de rent metodologiska och vetenskapliga verktygen bidrar doftworkshopen som undervisningsform till en mer varierad lärmiljö. Studenter med olika prefererade lärstilar inkluderas genom ett multimodalt förhållningssätt (Duncum 2004, Serafini 2015, Selander & Kress 2017). Doftlaborationer motiverar studenter på andra sätt än textstudier och bildvisning. Den kroppsliga dimensionen blir tydligare och genom att verbalisera och teoretisera upplevelsen blir också den teoretiska dimensionen konkret och begriplig. Upplevelsen kan beskrivas vetenskapligt och tillämpas i exempelvis uppsatsarbete.

Doflaborationer som arbetsform är förstås tillämpligt även utanför den konstvetenskapliga undervisningen. Med ett bredare fokus kan den anpassas inom andra fält, såväl inom som utom humaniora.

Referenser

Ashbrook Harvey, S. & Mullett, M., Eds. (2017) *Knowing Bodies, Passionate Souls. Sense Perception in Byzantium*, Washington, DC.

Bagnoli, M. Ed. (2017) *A Feast for the Senses. Art and Experience in Medieval Europe*, Baltimore.

Duncum, P. (2004), "Visual Culture Isn't Just Visual: Multiliteracy, Multimodality and Meaning", *Studies in Art Education*, April 2004-June 2004, 45:3, 252-264.

Kjellmer, V. (2021), "Scented Scenographics and Olfactory Art: Making Sense of Scent in the Museum", *Journal of Art History*, Vol. 90:2, 2021, 72-87. DOI: 10.1080/00233609.2020.1775696

Levent, N. & Pascal-Leone, A. (2014), *The Multisensory Museum. Cross-Disciplinary Perspectives on Touch, Sound, Smell, Memory and Space*, Lanham and Littlefield: Lanham, Boulder, New York, Toronto, Plymouth, UK.

Mitchell, W.J.T. (2005), "There Are No Visual Media", *Journal of Visual Culture*, 4:2, 257–266

Rose, M & Hedrick, T. L. (2018). "Multisensory and Active Learning Approaches to Teaching Medieval Art", *Art History Pedagogy & Practice*, 3:1, 1-28.

Selander, S. & Kress, G. (2017) *Design för lärande – ett multimodalt perspektiv*, 2:a uppl. Studentlitteratur: Lund.

Serafini, F. (2015), "Multimodal Literacy: From Theories to Practices", *Language Arts*, 92:6, 412-422.

Østern, T.P., Jusslin, S., Nødtvedt Knudsen, K., Maapalo, P. & Bjørkøy, I. (2021), "A performative paradigm for post-qualitative inquiry." *Qualitative Research*. First published July 7, 2021. 1-18. DOI: 10.1177/14687941211027444

Författare: Margret Lepp, Linda Berg och Anna Olofsson

Institution: Institutionen för vårdvetenskap och hälsa

Nyckelord: dramapedagogik, sjuksköterskeprogrammet, digital undervisning

Presentationsform: Föredragning

Att undervisa digitalt med dramapedagogik i sjuksköterskeprogrammet

Bakgrund: Behovet av att undervisa digitalt med dramapedagogik är relaterat till pandemin. Momentet med drama i sjuksköterskeprogrammet syftar till att studenterna genom praktisk erfarenhet ska fördjupa sin kunskap kring bemötande och kommunikation. Detta bidrag handlar om våra, dvs lärarnas erfarenheter av att forska om, utveckla och genomföra ett digitalt dramaprogram i form av en rapport som används på sjuksköterskeutbildningen i kursen Omvårdnadens teori och praktik, 16,5 hp. Rapporten om det digitala dramaprogrammet (Olofsson, Berg & Lepp, 2021) utgör ett komplement till tidigare forskningsrapporten (Berg, Höglund Arveklev, Larsson & Lepp, 2016) vilken beskriver undervisningen som närundervisning med utförlig beskrivning av dramapedagogiska metoder relaterade till lärande i ämnet omvårdnad.

Frågeställning: Går det att undervisa med dramapedagogiska metoder digitalt i sjuksköterskeprogrammet och iså fall hur?

Presenteras i form av en föredragning: Denna presentation handlar om erfarenheter av att undervisa digitalt med dramapedagogik i sjuksköterskeprogrammet.

Initiera diskussion kring, för vem frågan är intressant: Denna rapport kan utgöra en inspirationskälla, såväl som en pedagogisk metod för alla som är intresserade av undervisning med drama som genomförs digitalt. Presentationen har fokus på erfarenheter av att utveckla och genomföra ett digitalt dramaprogram i sjuksköterskeprogrammet.

Referenser:

Berg L., Höglund Arveklev S., Larsson S., Lepp M. (2016). Dramapedagogik i vårutbildning - sjuksköterskestudenters lärande i omvårdnad med fokus på bemötande och kommunikation. Nr 3. Centrum för Kultur och Hälsa, Göteborgs universitet. ISBN: 978-91-982359-0-6. <https://gupea.ub.gu.se/handle/2077/52153>

Olofsson, A., Berg L., Lepp M. (2021). Dramapedagogik - att undervisa digitalt Sjuksköterskestudenters lärande med drama i omvårdnad med fokus på bemötande och kommunikation. Nr 9. Centrum för Kultur och Hälsa, Göteborgs universitet. ISBN: 978-91-527-0116-4

Författare: Jonas Linderoth

E-post: jonas.linderoth@gu.se

Institution: Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande

Nyckelord: Formativ bedömning, lärplattform, onlineundervisning, responsiv undervisning

Presentationsform: Föredragning

Arbetsformer för responsiv undervisning i högre utbildning – låst progression, dolt kursinnehåll och feedback på gruppnivå

Responsiv undervisning (RU) avser undervisning som genomförs som ett svar på vad undervisningsdeltagare kan, det vill säga när lärare anpassar sin undervisning utifrån vad de vet om sina studenters kunskaper (se Fletcher-Wood, 2018). RU är ett begrepp som delvis ersatt vad Black och Williams (1998) ursprungligen avsåg med termen *formativ bedömning*. Båda begreppen syftar till att accentuera hur centralt det är att undervisning tar sin utgångspunkt i vad de lärande redan kan om ett område, en arbetsform som det finns god evidens för (Coe, Rauch, Kime, & Singleton, 2020).

I min egen lärargärning har jag uppmärksammat problem med att bedriva RU i högre utbildning. Om underlaget för RU utgörs av uppgifter som samtidigt är examinerande, (summativa) så får det oönskade effekter. Det innebär att den examinerande funktionen av uppgiften blir primär vilket gör att studenten får incitament för att dölja kunskapsluckor vilket är tvärtemot syftet med formativ bedömning. Vidare blir inte uppgifterna ett sammanhang vari det går att lära sig av misstag. Istället blir alla uppgifter examinerande med hög insats (high-stake testing).

Samtidigt är det svårt att få studenter att lämna in icke-examinerande uppgifter. Med studenter som har en tydlig målorientering mot lärande (mastery) är det vanligen inga problem, men studenter som är prestationsinriktade (failure avoiding) (Covington, 1992, Covington & Muller, 2001) har inga incitament för att lämna in något som inte påverkar deras betyg.

För att adressera dessa problem användes i kursen PDG002, *Pedagogisk psykologi*, en uppsättning av digitala arbetsformer vilka möjliggjordes av funktioner i lärplattformen Canvas och det undervisningsläge som följde av Covid-19 pandemin. Genom att bygga kursen i innehållsligt sammanhållna moduler kunde allt relevant innehåll såsom texter, textanvisningar, uppgifter och framförallt förinspelade föreläsningar 'läsas' till övningsuppgifterna genomförts. De inlämnade uppgifterna analyserades mellan modulerna, och mönster i studenternas förståelse av innehållet användes som utgångspunkt för kollektiv feedback. Kursutvärderingen visade att denna kursdesign var uppskattad av studenterna och en självvärdering pekar på att arbetsformen var framgångsrik men att det i detaljer finns förbättringspotential.

Referenser

Black, P. & Wiliam, D. (1998). *Inside the black box: Raising standards through classroom assessment*. GL Assessment.

Coe, R., Rauch, C.J., Kime, S., & Singleton, D. (2020) *Great teaching toolkit evidence review*, ss. 5-40. Sunderland: Evidence Based Education.

Covington, M. V. (1992) *Making the grade: A self worth perspective on motivation and school reform*. Holt, Rinehart & Winston.

Covington, M. V., & Mueller, K. J. (2001) Intrinsic versus extrinsic motivation: An approach/avoidance reformulation. *Educational Psychology Review*, 13, 157–176

Fletcher-wood, H. (2018). *Responsive teaching: Cognitive science and formative assessment in practice*. Taylor & Francis Ltd.

Författare: Ebba Lisberg Jensen

Institution: Institutionen för didaktik och pedagogisk profession

Nyckelord: Studentengagemang, undervisning i dialog, digitala och sociala hinder

Presentationsform: Föredragning

Dialog framför skärmen och i sal. Hinder och möjliggörare i en känslig tid

Alla som deltagit i någon form av högskolepedagogisk undervisning har fått lära sig vådan av monologisk, katedral undervisning. Idealt ska undervisningen vara varierad, engagera studenterna, stimulera till dialog och kritisk reflektion. Den ska också i någon mån skapa progression, så att studenter i senare årskurser blir mer vana att uttrycka sig, diskutera och reflektera på ett dynamiskt sätt, med utgångspunkt från kurslitteratur, föreläsningar och egna förkunskaper. Lärandet ska, idealt, förskjutas från mer lärarstyrd till mer studentdrivet. Detta bygger på att läraren lyckas engagera studenterna, men också på att studenterna själva är beredda att delta aktivt och omfattar metabudskapet i hur lärandesituationen ter sig och utvecklas.

Under min tid som lärare har jag upplevt att studenterna blivit mer skeptiska till att delta aktivt i dialog i sal. Det finns de som kastar sig in med liv och lust, men anledningarna att undvika att delta och bidra till samtalet har blivit fler. Min upplevelse är att en ökad känsla av det som på engelska kallas för "self conciousness" spritt sig, ett slags blyghet i den offentliga miljö som föreläsningssalen i någon mån utgör. Det är också mitt intryck att läraren förväntas respektera denna blyghet och istället leverera "kunskap" på ett överskådligt sätt.

Under pandemin, när vi alla kastades in i det digitala föreläsningsformatet, blev det påtagligt att det förde med sig både styrkor och svagheter. Dialogformatet blev tyngre, eftersom läraren inte kan se alla studenterna. Vissa studenter verkade dock mer angelägna att delta i en diskussion i chatten, men också detta har väckt ett visst motstånd. I kursutvärderingar gav flera studentgrupper uttryck för ett obehag att tala i undervisningen om den spelades in, i rädsla för att "säga fel". Andra skriver sina kommentarer endast till läraren. Breakout rooms och mindre seminariegrupper kan i någon mån underlätta, men det är mycket avgörande vilken personkemi och dynamik som uppstår i grupperna.

Frågor för denna föredragning är

- Hur kan man i digitala och fysiska sammanhang bemöta rädsla för att yttra sig i undervisningen?
- Vilka tekniker och teknologier fungerar för att stimulera till samtal?
- I vilken grad kan läraren acceptera frånvaro av engagemang i samtalet, och hur förmedlas "metakunskapen" om vad det innebär att vara en aktiv student?

Författare: Carolina Lunde

E-post: carolina.lunde@psy.gu.se

Institution: Psykologiska institutionen

Nyckelord: pedagogisk skicklighet; pedagogisk egenreflektion; professor; bedömningsgrund

Presentationsform: Föredragning

Pedagogisk egenreflektion som mått på professorers pedagogiska skicklighet?

Bakgrund.

I denna presentation presenteras fynd från ett självständigt arbete skrivet inom högskolepedagogik (PIL103). Arbetet har sin bakgrund i det faktum att professorstjänsten är den högsta lärartjänsten inom akademien, varför det bör ställas avsevärda krav på pedagogisk skicklighet vid tillsättning och befordran. Historiskt sätt har pedagogisk skicklighet ansett vara av underordnad betydelse framför god forskargärning (Levander, 2017), även om man idag talar om en viss attitydförändring (Apelgren & Giertz, 2010; Levander, 2017). En kvalitativ aspekt av pedagogisk skicklighet är förmågan att reflektera kring sin pedagogiska praktik, en förmåga som betonas i olika riktlinjer och förordningar. Egenreflektion är dock en relativt utforskad aspekt av pedagogisk skicklighet.

Syfte och frågeställning. Syftet med föreliggande arbete var att undersöka hur professorer (befintliga och aspirerande) hanterar och ser på pedagogisk egenreflektion som bedömningsgrund och praktik.

Metod och resultat.

Arbetet baserades på analyser av två datakällor, insamlade vid en och samma fakultet: pedagogiska egenreflektioner i ansökningar om kompetensbefordran till professor (N=21), samt en webbenkät adresserad till befintliga professorer (N=58). Dessa datakällor inhämtades från en och samma fakultet. Kvaliteten i pedagogiska egenreflektioner bedömdes utifrån nivån på den sökandes beskrivning av sin pedagogiska praktik, samt reflektionens teoranknytning och komplexitet. Analysen visade att en övervägande majoritet av egenreflektionerna var av otillfredsställande kvalitet. Huvudresultat från webbenkäten visade att professorer ser undervisningserfarenhet, doktorandhandledning, och kursutveckling/administration som de viktigaste måtten på pedagogisk skicklighet. Det framkom också att även om merparten av de befintliga professorerna ansåg sig besitta tillräckliga kunskaper för att reflektera över sin pedagogiska praktik, så angav mer än hälften att de fått otillräckligt stöd (t ex i form av kompetensutveckling, feedback) för att kunna reflektera. Endast en fjärdedel av professorerna angav pedagogisk reflektion som en viktig aspekt av vad pedagogisk skicklighet innebär (av totalt åtta aspekter). Istället värderades aspekter som lättare låter sig kvantifieras som de viktigaste aspekterna av pedagogisk skicklighet (undervisningserfarenhet, doktorandhandledning och kursutveckling/administration). Denna högre värdering av mer kvantifierbara koncept går hand i hand med flera fritextkommentarer, där professorer påtalade svårigheten att bedöma pedagogisk skicklighet jämfört med vetenskapliga meriter.

Vad arbetet kan bidra med till diskussionen.

Föreliggande arbete är ett intressant avstamp för diskussioner kring begreppet pedagogisk egenreflektion som bedömningsgrund och praktik. Om pedagogisk egenreflektion behandlas styvmoderligt av de i akademien som borde vara mest pedagogiskt skickliga (dvs professorer) så behöver vi kanske fundera på varför och om vi behöver göra något åt det.

Författare: Ann-Sofie Magnusson och Linda Berg

E-post: ann-sofie.magnusson@gu.se och linda.berg@fhs.gu.se

Institution: Vårdvetenskap och hälsa, Sahlgrenska akademien

Nyckelord: ansvar, lärande, student, stöd

Presentationsform: föredragning

En modell för studentens ansvar och stöd genom utbildningen – presentation av ett projekt

Ansvar som studenter har för sitt lärande innefattar processer kring olika typer av kunskaper inför olika handlingar och situationer. Både röntgensjuksköterskor och sjuksköterskor behöver såväl teoretiska som praktiska kunskaper inom respektive kompetens och ansvarsområden. Det innebär även en lärandeprocess för att skapa beredskap för livslångt lärande.

Syftet var att utveckla en modell med fokus på att stödja akademiska kompetenser hos studenter med mål att öka genomströmningen i grundutbildningen till röntgensjuksköterska och sjuksköterska samt lägga grund för ett livslångt lärande. Projektet har sökt se vilket stöd som redan finns, hur detta kan tydliggöras, vad som kan saknas och vad som kan göras. Studenters erfarenheter efterfrågades på flera sätt men var mycket svåra att få. Studenter kan behöva stödjas så att de tar tillvara de möjligheter som finns, tar del av den information som lämnas och förstår att de är del av ett sammanhang. I detta ligger att ta ansvar för både sin utbildning och sitt kommande värv.

Under arbetet blev det påtagligt hur mycket stöd som erbjuds till studenter men också att det kan saknas kännedom om detta. Det framkom, genom samtal med personal och egna iakttagelser, att studenter får mycket information, inte minst vid programstart, men att det kan vara svårt att då ta till sig allt. Information behöver upprepas. Att registrera sig inför en kurs och ta del av styrdokument samt information på Canvas är alltid viktigt för att komma ihåg, men kan behöva påminnas.

En modell som stöd för studenter att ta ansvar för sin utbildning har tagits fram i Canvas. Modellen fokuserar på att studenter påminns om det stöd, den information och det ansvar som de har generellt under utbildningstiden. Upplägget är inspirerat av hur personal en gång per år ska godkänna medvetenhet om villkor för IT-användning vid GU. Områden som modellen omfattar är: information på institutionens hemsida, studentportalen, biblioteksresurser. Enheten för akademiskt språk (ASK), studievägledare, studenthälsa, vad som behöver tas del av och göras inför ny kurs och akademisk hederlighet. Modellen används ännu inte. En rapport om projektet är under bearbetning. När rapporten är sammanställd, i vilken modellen ingår, för presentation och avstämning med institutionens ledning kan modellen börja användas.

Huvudfrågor

- Vad innefattas i studentens ansvar för lärande?
- Vilket stöd för lärande ingår i lärarens ansvar?

Frågeställningar till diskussionen:

- Hur kan läraaktiviteter inom högre utbildning utformas så att de stödjer studentens ansvar för sitt lärande, studentaktivitet och studentens upplevelse av meningsfullt lärande?
- Hur kan studenter stödjas att ta ansvar för sin utbildning?

Författare: Rimma Nyman och Mattias Börjesson

E-post: rimma.nyman@gu.se, mattias.borjesson@gu.se

Institution: Institutionen för didaktik och pedagogisk profession (IDPP)

Nyckelord: Degree projects, content analysis, primary teacher education, didactics

Presentationsform: Föredragning (Svenska, PP på engelska)

Didactics in degree projects – a case of Swedish primary teacher education

In the modern university, since the 20th century, a degree project has been the final examination of higher education. But in general, this was not the case for tertiary education of what is today called the semi-professions, like nursing, teaching and social work, that was not included in the university system. These professions were based on a more practice orientated education and did not include a degree project. Since the end of the 20th century teacher education has become a university-based education, and with degree work has become a mandatory part of teacher education. There are few studies about the content of theses, especially in teacher education where student teachers have often been perceived as having problems of writing good theses, therefore most research has highlighted production process, like supervising and students' experiences, or assessment of quality of theses. Considering that one eighth of primary teacher education is spent doing degree project work, there is a lack of research regarding what kind of knowledge student teachers chose to develop in their theses.

The aim of this paper is to mitigate this gap by analysing the content of theses in primary teacher education. In this study we have analysed the content of 264 final theses in primary teacher education at two universities in Sweden. One main result we would like to highlight is the didactical orientations of the degree projects, that most theses are oriented towards school subject Didactics, that is about learning and instruction in a specific school subject. When it comes to general didactics, a common theme is education policy, special pedagogy, and assessment. In a comparison, there are no major differences regarding the topics investigated between the two universities, which implies that there might exist national norms regarding the topics investigated in theses. In this paper we will present and discuss the themes that emerged, give some empirical examples, and discuss implication for teacher educators, policy makers and providers of teacher education programs at higher education in Sweden.

Författare: Gertrud Olsson

E-post: gertrud.olsson@hdk.gu.se

Institution: HDK-Valand Steneby

Nyckelord: kunskapsförmedling, mångkultur, korskulturellt lärande, intermeditation

Presentationsform: Föredragning

Att se sammanhanget – *förmedling* som kontextuellt verktyg i högskolepedagogisk undervisning

Detta paper presenterar idén att genom begreppet *förmedling* finna en pedagogisk väg för att beskriva kunskapsspridning inom craft/hantverk, design, konst och arkitektur. För mig som lärare inom teori- och historieämnet vid HDK-Valand Steneby är det av betydelse att hitta förklaringsmodeller för hur design och craft har utvecklats genom tiderna. *Intermediary studies* (det engelska uttrycket) är idag en forskningsgren där möten mellan olika kulturer lyfts fram för att förstå kultur, konst, arkitektur och historiska förlopp. *Förmedling som kontextuellt verktyg* är en metod som är intressant att använda inom högskolepedagogik, likväl som inom andra undervisningsområden.

Natalie Rothman, kanadensisk professor i historia, diskuterar förmedlingsaspekten i *Brokering Empire* (2012); hur samhällen och kulturer förändras genom att en rad personer – *aktörer* – rör sig över landgränser och förmedlar betraktelsesätt och handlingsmönster. Dessa aktörer kan i en historisk kontext vara dragomaner, diplomater, arkitekter, konstnärer och hantverkare – likaväl som gästarbetare eller flyktingar. Aktörerna kan också vara familjemedlemmar som även de påverkar skeendet. I *Intermediary studies* synliggörs och beskrivs olika typer av aktörer som annars ofta tappas bort i en historisk berättelse över tid. I min tolkning och användning i undervisningen av *förmedling/mediation* önskar jag synliggöra aktörer som rör sig över kulturella gränser och bidrar till en förändrad kontext. Genom denna förflyttning och arbetet på en ny plats, tillsammans med t.ex. hantverkare från andra kulturer och med andra traditioner, genereras en omplantering av kunskap och kultur. Målet i min undervisning på HDK-Valand Steneby – i min tur – är att förmedla hur denna typ av kunskap formas, samt att lyfta fram aktören, d.v.s. personen som förflyttar sig.

En aktör som bidragit till att översätta, korsa, sammanfoga och omforma gränser mellan kulturer är den franske konstnären Henri Matisse (1869–1954). Följderna av Matisses studieresor och geografiska förflyttningar innebar ett nytt förhållningssätt till rumslighet och till hur rummet kunde avbildas i konsten. Efter studieresor till Nordafrika och studier av islamiska ornament övergick Matisse till att undersöka det tvådimensionella rummets uttryck. Matisse är bara ett exempel på hur *förmedling* i en undervisningssituation kan användas som verktyg.

Denna aspekt av förmedling söker i linje med Thomas Kuhn finna ett förhållningssätt mellan naturvetenskap och humanvetenskap, ett sätt att relatera till idén om ”samma himmel”, och analogt att uppfatta och se olikheter. På liknande vis är det holistiska seendet (Wals, 2012; Trigwell, 2010) avgörande för förståelsen av kunskapsbildning, vikten av hållbarhet (Wals, 2012), och även för att tydliggöra den enskilde aktören – i sin nya kontext i mediering av olikhet, självständighet och mångfald (Fry, Ketteridge & Marshall, 2015).

Referenslista

Fry, H., Ketteridge, S. & Marshall, S. (Ed.). (2015). *Teaching & Learning in Higher Education*. New York: Routledge.

Kuhn, T. (1991). The Natural and the Human Sciences. *The Road Since Structure: Philosophical Essays 1970–1993*. Chicago: Chicago University Press, 216–223.

Rothman, N. (2012). *Brokering Empire*. New York: Cornell University Press.

Trigwell, K (2010). Judging university teaching. *International Journal for Academic Development*. London: Routledge.

Wals, A. (2012). Sustainability in higher education in the context of the UN DESD: a review of learning and institutionalization processes. *Journal of Cleaner Production*. Wageningen: Elsevier.

Författare: Ingela Parmryd

Institution: Biomedicin

Nyckelord: reflektion, nya perspektiv, skådespel

Presentationsform: Föredragning

Skådespel med uppföljande datainsamling och diskussion för att stimulera reflektion och nya perspektiv hos studenter

Som lärare är det viktigt att påminna sig om att det kan vara svårt för studenter att komma till den insikt vi själva ser som självklar och enkel. Hur välmenande vi än vill överföra vår kunskap till studenterna så krävs det att de aktivt bearbetar och reflekterar över budskapet för att det ska leda till insikter och kunskap hos dem (1).

En för lärare användbar pedagogisk metod för att stimulera studenter till eftertanke är att spela upp situationer/fenomen med öppet slut efter vilka de får svara på frågor och delta i en diskussion. Att frågor till och diskussion med studenterna integreras under hela kurspasset gör studenterna till aktiva medverkande istället för passiva åskådare. Till ett kurspass i det här formatet bör det vara minst två lärare, vilket innebär att också lärarna lär sig från varandra under planering och genomförande. För lärarna kan det även innebära inspirerande variation att illustrera kursmål utan att vara den som berättar hur det förhåller sig.

Omedelbar återkoppling är en användbar metod för att ge studenter möjlighet att se om de har uppfattat centrala delar av det som undervisas. Det kan enkelt göras i form av flervalsfrågor oavsett om undervisningen sker på campus (t ex med Menti) eller digitalt (t ex i Zoom), men en förutsättning för att det ska fungera är att undervisningen sker live. Förutom att få bekräftelse på att de hänger med kan utfallet också fungera som en väckarklocka för såväl studenter som lärare om så inte är fallet. Baserat på studenternas svar på frågorna hålls en diskussion om det som illustrerats som i förekommande fall avslutas med att de rätta svaren går igenom. I kombination med skådespelen används också frågor som inte har något rätt svar för att stämna av erfarenheter i gruppen.

Föredragningen sker som en praktisk demonstration av det som förmedlas ovan. Materialet är dels hämtat från introduktionsveckan på det nya läkarprogrammet där målet med kurspasset är att få studenterna att reflektera över sina studiemetoder. En annan del innehåller reflektionsövningar för lärare.

Det här passet vänder sig till alla som är intresserade av att stimulera studenter att reflektera över och få nya perspektiv på fenomen och/eller situationer som illustreras via skådespel, vilka kombineras med uppföljande datainsamling och diskussion.

Referens:

1. Rodgers, C. (2002) Defining Reflection: Another Look at John Dewey and Reflective Thinking. Teachers College Record 104, 842-866

Författare: Monica Petersson

E-post: monica.petersson@gu.se

Institution: Institutionen för kost- och idrottsvetenskap

Nyckelord: Examination, pedagogiskt verktyg, podcast

Presentationsform: Föredragning

”Att tänka med magen.” Podcast som pedagogiskt verktyg och examinationsform

Användningen av digitala verktyg är en viktig del som ingår i såväl studenternas som lärarnas liv. Detta ställer nya krav på digital kompetens inom högre utbildning samt utveckling av lärandemiljöer (SUHF¹, 2016). En stor del av de examinationsuppgifter som studenter genomför vid universitetet består av skriftliga inlämningsuppgifter (UKÄ², 2020). Det är viktigt att variera såväl undervisnings- som examinationsformer för att gynna studenters lärande då de får visa detta på olika sätt (Elmgren & Henriksson, 2016).

Bakgrunden till projektet grundar sig på dels på att få in IKT som ett pedagogiskt verktyg i undervisningen, dels att examinera en kursuppgift muntligt. Målet med uppgiften var att studenter skulle producera en Podcast. Studenter som genomförde projektet läste vid tillfället sin fjärde termin på Hälsopromotionsprogrammet och den genomfördes som del av kursen Hälsokommunikation 7,5 hp.

Syfte

Syftet med projektet var att utreda förutsättningar för att använda Podcast som undervisningsform och examinerande moment inom en kurs i Hälsokommunikation.

Arbetsmetoden

Kursuppgiften är präglad av det Biggs och Tang (2011) beskriver som konstruktiv länkning (constructive alignment) då lärandet är länkat i mål, undervisning och examination. Studenterna skulle producera en Podcast kring ett tema med stöd av vetenskapliga artiklar samt skriva en projektplan. Stöd för genomförande var en föreläsning och fyra handledningstillfällen. Studenter (n=32) besvarade också frågor skriftligt inför och efter genomförandet.

Resultat

Totalt producerades 17 Podcast varav 8 handlade om fysisk aktivitet och 9 om kost. Särskilt populära val var mental träning, styrketräning och växtbaserad kost. De flesta hade positiva förväntningar men såg också uppgiften som en utmaning. Utvärderingen visar att många menar att det var inspirerande och lärorikt att examineras på ett annorlunda sätt. Några få tycker att inspelnigen på 15-20 minuter var för kort.

¹ SUHF: Sveriges universitets- och högskoleförbund

² UKÄ: Universitetskanslersämbetet

Diskussion

Styrkan med projektet var att studenter fick prova på en annorlunda examinationsform vilket innebär att bearbeta vetenskapliga artiklar och muntligt kommunicera dessa via en Podcast. En viktig del i projektet var att tydliggöra vad de behövde veta och vad som förväntades av dem och att de fick tydliga instruktioner och stöd i arbetsprocessen (Elmgren & Henriksson, 2016). Förhoppningen med detta projekt är att inspirera andra lärare att prova på Podcast som undervisningsmetod och examination för att utveckla studenternas lärande inom digitala verktyg.

Referenser

Biggs, J., Tang, C., & Society for Research into Higher Education. (2011). *Teaching for quality learning at university: What the student does*. Open university.

Elmgren, M. & Henriksson, A-S. (2016). *Universitetspedagogik*. Studentlitteratur.

SUHF. (2016). *Framtidens lärandemiljöer. Rapport från SUFHS arbetsgrupp*. Sveriges universitets- och högskoleförbund. Amo-tryck.

UKÄ. (2020). *Rättssäker examination. Fjärde upplagan*. Universitetskanslersämbetet.

Författare: Gisela Reskow och Bett Larsdotter

E-post: gisela.reskow@socwork.gu.se

Institution: Socialt arbete

Nyckelord : Fältanknytning, Samverkan

Presentationsform: Rundabordsamtal

Former för fältanknytning i Socionomutbildningen

Institutionen för socialt arbete i Göteborg är i färd med att utveckla fältanknytningen av socionomprogrammet. Med fältanknytning avses undervisning som är förlagd utanför universitetet och/eller där samverkan mellan verksamhetsfältet för socionomer, lokalsamhället och universitetet sker på olika sätt.

Socionomprogrammet är i hög utsträckning beroende av god kännedom om och goda relationer till de verksamheter och målgrupper vi utbildar för. Detta innebär bl.a. att diskussion ofta förs om hur utformning av fältinslag ska ske och betydelsen av förhållandet mellan teori/praktik. Socionomutbildningen i Göteborg har flera former av fältanknytning, till exempel en verksamhetsanknuten uppsats, VFU, gästföreläsare från verksamheter samt fältförelagda klasser där undervisningen bedrivs i två stadsdelar och lokaler utanför campus.

I utbildningsplanen för socionomprogrammet framgår att programmet ”tillhandahåller kompetens av såväl vetenskaplig och pedagogisk hög kvalitet som mycket goda kontakter och samverkansmöjligheter med det professionella fält som socionomprogrammet utbildar för. På socionomprogrammet i Göteborg integreras genomgående teoretiska och praktiska inslag i utbildningen. /.../ Vår utgångspunkt är att kunskapsstoff av mer renodlad akademisk och vetenskaplig karaktär, rätt integrerad med praktisk och handlingsinriktad kunskap, är en förutsättning för utvecklingen av en professionell yrkesidentitet och ett professionellt förhållningssätt”.

Vi tillhör en utvecklingsgrupp som under hösten 2021 har uppdraget att föreslå, kommunicera och förankra förstärkning av fältanknytning med institutionens medarbetare, studenter och samarbetspartners. Förslaget på hur socionomprogrammets kurser ska få en starkare, sammanhållen fältanknytning med progression genom hela utbildningen ska presenteras januari 2022.

Deltagande på Konferensen HKG 2021 ser vi som en möjlighet att presentera våra förslag och i ett rundabordsamtal tillsammans med representanter från andra utbildningar diskutera former för fältanknytning.

Frågeställningar till Rundabordsamtalet:

- Få synpunkter och reflektioner på våra förslag
- Få ta del av goda exempel på fältanknytning inom andra program
- Diskutera jämlika samverkansformer som gynnar de olika parterna
- Diskutera fältanknytning i relation till kursmål, seminarier och examinationsformer

Författare: Josefina Robertson, Frida Rydberg, Erika Tyrberg, Marie Studahl, Johan Westin

Institution: Institutionen för biomedicin

Nyckelord: Digital undervisning, läkarprogrammet, Infektion, pandemi, COVID-19

Presentationsform: Föredragning

Det virtuella sjukhuset – distansundervisning för läkarstudenter

När kursen i ”Infektion, mikrobiologi och immunförsvar” på termin 5 på Läkarprogrammet skulle gå av stapeln vårterminen 2020, anade vi inte att kommande terminer skulle bli något utöver det vanliga. COVID-19 pandemin krävde alternativa former av undervisning, där vi tvingades tänka nytt. För vår kurs innebar det en snabb omställning till digital undervisning, vilket ledde till skapandet av ”det virtuella sjukhuset”.

Den verksamhetsförlagda utbildningen (VFU) under kursen omfattar normalt sett sammanhängande undervisning på infektionsklinikens avdelningar inklusive patientkontakt och rondarbete. Vi insåg tidigt att utbilda läkarstudenter i en miljö där vi enbart skulle vårda patienter med covid-19 skulle kunna innebära både en smittorisk och en begränsad kunskapsmässig erfarenhet. Kreativa idéer ledde fram till konceptet vi kallar ”det virtuella sjukhuset”, i vilket lärare kan interagera med studenterna digitalt i realtid. Detta möjliggjordes genom de digitala verktyg som erbjöds via Göteborgs Universitet, vilket är exempel på institutionella strategier och stöttning som internationellt sett varit framgångsfaktorer vid digitalisering (1).

Forskning har visat att interaktiva digitala undervisningsformer för läkarstudenter genererar bättre lärande än passiva moment (2), vilket inspirerade oss till utformningen av det virtuella sjukhuset. Undervisning med virtuella patienter har visat sig vara mycket uppskattat bland läkarstudenter (3). I det virtuella sjukhuset, där vi försöker illustrera avdelningsarbetet, får studenterna följa ineliggande patienter dag för dag i en fiktiv miljö med lärarledda ronder. Patientfallen är baserade på verkliga, aidentifierade patienter med infektionssjukdomar. Kliniska moment efterliknas i möjligaste mån bl.a. med hjälp av integrerade ljud- och bildfiler. Studenterna får följa sjukdomsförlopp över flera dagar, med ny information varje dag, och inbjuds till att ge förslag på vidare handläggning inför nästkommande dag och besvara patientrelaterade frågor.

Det virtuella sjukhuset är ett mycket uppskattat moment bland studenterna enligt kursutvärderingarna. Digital inläring kan aldrig ersätta det riktiga patientmötet, men det virtuella sjukhuset är ett bra komplement till ordinarie verksamhetsförlagd utbildning. Vi har därför utvecklat produkten till en användarvänlig programvara i Göteborgs Universitets regi. Samarbeten har inletts med andra kurser på läkarprogrammet vid Sahlgrenska akademien och vid andra universitet i Sverige.

Det virtuella sjukhuset är ett utmärkt exempel på en idé som vuxit fram under pandemin och som är här för att stanna. Vi hoppas och tror att andra vårdutbildningar med patientrelaterad undervisning, men även andra utbildningar, som vill digitalisera sin undervisning kan finna intresse i detta projekt.

På HKG 2021 vill vi presentera vår lösning på pandemins krav om en digital omställning som en föredragning, där åhörarna inbjuds till att komma med idéer och synpunkter på en produkt som är under utveckling.

Referenser

1. O'Doherty D, Dromey M, Lougheed J, et al. Barriers and solutions to online learning in medical education – an integrative review. *BMC Med Educ.* 2018;18(1):130.
2. Kerfoot BP, Conlin PR, McMahon T. Comparison of delivery modes for online medical education. *Med Educ.* 2006;40(11):1123-47.
3. Khogali SEO, Davies DA, Donnan PT, et al. Integration of e-learning resources into a medical school curriculum. *Med Teach.* 2011;33(4):3

Författare: Karin Rönnerman och Anette Olin

E-post: karin.ronnerman@gu.se

Institutioner: Institutionen för pedagogik och specialpedagogik, institutionen för didaktik och pedagogisk profession

Nyckelord: dialog, respons, aktionsforskning, mastersprogram, studenters professionella lärande

Presentationsform: Rundabord

Studenters erfarenheter och lärande av deltagande i responsseminarier

Bakgrund

Enligt skollagen ska all utbildning vila på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet (SFS 800). Denna förändring för rektorer och lärare i skolan har inneburit många diskussioner om vad det innebär i skolans arbete. I ett nordiskt masterprogram i pedagogik med inriktning mot aktionsforskning blir såväl vetenskaplig grund som beprövad erfarenhet centrala delar genom hur programmet lagts upp.

Programmet utgår från en nordisk bildningstradition inom vilken aktionsforskning kan placeras. Centralt är då att se läraren som nyfiken undrande över vad som sker i praktiken och vad som kan förbättras, iscensättning av aktioner som följs och analyseras (Rönnerman, Salo & Furu 2008). Tre centrala aspekter karaktäriserar programmets utformning: 1) dialog och respons; 2) aktionsforskning; 3) fördjupad förståelse. Studierna varvades med undersökningar i egen praktik och litteratur som fortlöpande blivit innehåll för dialoger i grupp. Dialogerna har i programmet succesivt utvecklats till en form av responsseminarier som haft en progression genom programmet.

Frågeställning

På vilket sätt har mastersprogrammets utformning haft betydelse för studenters lärande och professionella utveckling?

Undersökningen

Sju studenter/yrkesverksamma lärare som representerar alla skolformer intervjuades efter genomfört och examinerat mastersprogram. Intervjuerna bandades och täckte fyra områden: 1) bakgrund och motiv för programmet; 2) val av innehåll för examensarbetet; 3) studiernas mening, relevans och betydelse för eget lärande och utveckling av praktiken och 4) om och på vilket sätt studierna hade inverkan på den egna praktiken. Data bearbetades genom att forskarna var för sig läste varje intervju och gjorde en kondenserad (Kvale & Brinkmann, 2014) sammanfattning för att fånga essensen relativt syftet. Denna version lästes av den andre forskaren och tillsammans diskuterades alla sammanfattningarna som sedan skrev om till en narrativ (realist tale) för varje lärare (van Maanen, 1988). Studenterna i studien godkände berättelserna. För analys användes teorin om praktikarkitekturer där framför allt möjligheter och begränsningar för eget lärande fokuserades (Rönnerman & Olin, 2021).

Bidragets resultat och underlag för diskussion

Resultatet av studien visar att studenterna erhöll kunskap och kompetens genom deltagande i masterprogrammet. Detta visade sig genom att de

- genom litteraturstudier utvecklade förståelse för alternativa perspektiv på egen praktik
- undersökte, analyserade och dokumenterade förändringar i den egna praktiken (aktionsforskning)
- värderade dialoger som ett positivt och utvecklande inslag i studentgruppen
- överförde dialogformen från programmet till den egna praktiken

Finns liknande erfarenheter från andra program?

Hur skulle ni värdera de aspekter som programmets utformning bygger på utifrån era erfarenheter?

Författare: Manuela Sjöström*, Felix Bitterer**, Maximilian Köster**, Anna-Lena Rademaker***, Elisabet Sernbo*

E-post: manuela.sjostrom@socwork.gu.se

Institution:* Institutionen för socialt arbete, GU; ** Digital Mobil @ FH Bielefeld, Germany; *** Fachbereich Sozialwesen, FH Bielefeld, Germany

Nyckelord: international teacher collaboration, virtual mobility, student exchange

Presentationsform: Föredragning

Stay home – study abroad: experiences from problem-based student collaboration in Bielefeld and Gothenburg

During the current pandemic, we struggled with the fact, that we on the one side could not send our students to other universities, while students still asked for possibilities to gain international experiences and learn more about international social work. Earlier studies also show positive outcomes of intercultural learning experiences (1,2,3,4,5). Together with our partners in Bielefeld, we therefore decided to combine problem-based learning (PBL), blogging, and ethnographic studies as methods to help our students interact internationally on a common issue: Social work in times of crisis. For this aim, we merged a course in Bielefeld and one in Gothenburg, with similar learning outcomes and a common focus on health. In Gothenburg, the collaboration is a part of an already existing course, in Bielefeld a new course has been developed.

We want to contribute to the conference by presenting pedagogical methods and digital tools we used to contribute to creating a virtual learning environment that invites students to exchange experiences and knowledge. We are also interested to understand how we can enhance our capacity to enable the students to work as one team, rather than two separate teams?; and how we can link theory to practice in our teaching? And finally: what are our learnings for post-pandemic education?

Elisabet S. and Manuela S. will present how we, together with our partners in Bielefeld, worked on the course. We will also present some results from a student perspective, as well as our goals for the future. The presentation will take about 15 minutes, giving ample space for a discussion. The presentation will be in Swedish, discussions can be held in either Swedish or English.

Our contribution could initiate discussions like the following: a) alternative, more environmentally sustainable forms of short term, international student exchange, b) innovative pedagogic methods and digital tools for virtual student exchange, c) strengths and weaknesses with in-person/virtual exchanges, d) possible further developments of exchanges. This contribution is interesting for researchers and pedagogical staff interested in the further post-pandemic development of virtual as well as in-person student exchange and knowledge development around these questions.

Referenser

- 1) Larsen, Visser-Rotgans, Hole (2011) Teaching and learning community work online: Can e-learning promote competences for future practice? *Journal of Technologies in human services* 29(1):13-32
- 2) Mizrahi, Kaufmann, Huss (2017) Assymetric learning in a short term, macro-oriented international students' exchange: an exploratory study. *Social Work Education* 3(8):905-917
- 3) Raphael, Brachen, Henanéz-Ramos (2012) flow and cooperative learning in civic game-play. *New Media & ociety* 14(8):1321-1338
- 4) Turner, Igrude, Oconnor (2016) Inter-University International Collaboration for an Online Course. *EAI Endorsed Transaction on E-learning* 3(10):e1
- 5) Wihlborg, Friberg, Rose, Eastham (2017) Facilitating learning through an international virtual collaborative practice: A case study. *Nurse education today* 61(2):3-8

Författare : Ingmarie Skoglund och Sylvi Vigmo

E-post: ingmarie.skoglund@gu.se och ingmarie.skoglund@vgr.se

Institution: Medicinska institutionen och PIL-enheten

Nyckelord: kursutveckling, kommunikation, språkpraktik, professionellt lärande och professionsutövning

Presentationsform: Föredragning

Lycka och frustration i professionell svenska för utrikesfödda läkare

Bakgrund. Under drygt 10 år har läkare som migrerat till OECD-länder ökat betydligt. 2015 kom stora flyktingströmmar till Sverige, i synnerhet från Syrien (1), vilket medförde att läkare födda utomlands utgör en tredjedel av alla verksamma (2). Fortsatt professionsutövning regleras vad gäller ansökan om svensk legitimation (3), för läkare med examen från länder utanför EU/EES och Schweiz. 2009 startade en kompletteringskurs (KUL) för utrikesfödda läkare för att underlätta yrkesetablering. KUL-kursen startades på uppdrag av utbildnings- och socialdepartementen 2009, vid universiteten i Stockholm, Linköping och Göteborg, och senare även Umeå och Lund. Kursen med stort söktryck till knappt 100 platser i landet, omfattar idag två terminer. Att kunna använda svenska professionellt förutsätter välfungerande språkliga verktyg vilket behöver utvecklas jämfört med nuvarande utbildning. Fungerande kommunikation är avgörande för patientsamtal för att få en tydlig anamnes, personligen, per telefon eller via webb-länk. Tillräckliga läskunskaper och förmåga att sammanfatta fynd och slutsatser är andra krav. Dessa kommuniceras i journalen, som läkaren dikterar eller genom intyg, skrivna av läkaren.

Frågeställning. Studien undersöker professionellt lärande av svenska hos utrikesfödda läkare och ställde följande frågor: Hur beskrivs erfarenheter av att lära professionell svenska? Hur ser man på det egna språklärande för att kunna utöva läkarprofessionen?

Undersökning. Intervjuer genomfördes med åtta fokusgrupper och uppföljning via e-post. Resultatet indikerar att vägen till att lära sig professionell svenska varierar mycket och kan vara svår. Deltagarna förmedlade lycka över språkliga framsteg men också frustration över hur de som högutbildade upplevde brister i sin språkutbildning. Studiens resultat om hur professionell svenska är en förutsättning för kommunikation och professionell verksamhet, kommer att användas när KUL-utbildningen revideras och förlängs med en professionell språktermin från hösten 2022. Språkterminen ska omfatta 12 veckors språkpraktik i vården och berör både språk och medicinskt innehåll. Vårdens professionella agerar handledare och visar vikten av språkliga kunskaper för professionell framgång. Kursutvecklingen fokuserar och bedömer språk för intygsskrivande, reflektionstexter, journaler och journalanteckningar. Fortsatt samarbete med institutionen för svenska bidrar med metodutveckling för medicinskt professionella pedagoger.

Presentation. Studien presenterar kursutveckling mer fördjupat och deltagares erfarenheter exemplifieras med utsagor för att belysa upplevelser av professionell språkutveckling.

Studien riktar sig till högskolans lärare som arbetar med professionsutbildning där deltagare har annat/andra grundspråk än svenska, som har studenter/kursdeltagare med annat/andra grundspråk än svenska.

Studien vill initiera diskussion om hur förutsättningarna ser ut för eget lärande av professionell svenska för utrikesfödda med annat/andra grundspråk och hur kursutveckling kan svara mot identifierade brister i nuvarande kurs.

Referenser (referens 1–3 angivna i abstraktet ovan, de övriga används också i arbetet)

1. <https://www.scb.se/sv/Hitta-statistik/Artiklar/Rekordstor-invandring-under-2015/>
2. <http://www.arbejdslivinorden.org/nyheter/nyheter-2015/article.2015-09-22.1592016468>
3. <https://legitimation.socialstyrelsen.se/sv/utbildad-inom-eu-eller-ees/lakare/ansokom-legitimation>
4. https://ki.se/sites/default/files/kul_rapport_161019.pdf
5. <http://www.kunskapsprov.umu.se/lakare/>
6. Javanmard M, Steen M, Vernon R, Newnham E. (2017) Experiences of internationally qualified midwives and nurses in Australia and other developed nations: a structured literature review. *Evidence Based Midwifery* 15(3): 95–100.
7. Annika Käck. Digital Competence and Ways of Thinking and Practising in Swedish Teacher Education Experiences by teachers with a foreign teaching degree Thesis Stockholm University 2019
8. Morgan DL. Fokusgruppsstudier. Planning focus groups. London: Sage Publications;1998.
9. Maguire P, Pitceathly C. Key communication skills and how to acquire them. *BMJ*. 2002;325(7366):697-700.
10. Aanstoos C GA. Phenomenology and Psychological Research. Pittsburgh: Duquesne University Press; 1985.
11. Braun, V. and Clarke, V. *Int J Qualitative Stud Health Well-being* 2014, 9: 26152.
12. Donald A Schön. The reflective practitioner How professionals think in action Donald A Schön. London; Arena, Ashgate 1983
13. PLUS-programmet Västra Götalandsregionen <https://www.vgregion.se/ov/vgr-akademin/utbildningskatalogen/halso--och-sjukvard/halso--och-sjukvard---allmant/plus-for-utlandsutbildade-lakare/>
14. Sven Marke och Zvonimit Cesarec. Erfarenhetsinläring och lärtilar:analys och standardisering av Kolb's Learning Style Inventory i svensk version: with an English summary. Statens institutionsstyrelse. Stockholm 2007.
15. Katarzyna Maczak. Interaktionell kompetens hos läkare med svenska som andraspråk i relation till språknivå – Samtalsmönster i rollspel med patienter. Specialarbete, SSA 136 15 hp, Institutionen för svenska språket, Göteborgs Universitet. 2021.

Författare: Mirosław Staron, Matilda Arvidsson, Simon Dobnik, Mats Granath, Robert Lowe och Elena Raviola

Institution: IT Faculty, Department of Law, FLOV, Department of Physics, Department of Applied IT, Academy of Design and Craft

Nyckelord: Massive Open Online Courses, Artificial Intelligence, Professional Life

Presentationsform (välj): Föredragning

AI and Professions: Creating A Multidisciplinary Open Online Course

Open and online education (e.g. MOOC – Massive Open Online Course) has gained a lot of attention and spread in the last decade. Several universities have created platforms for providing this kind of training and have a significant impact on this field. For example, Stanford University has an own platform for that (online.stanford.edu). Other universities take advantage of commercial platforms for such education – Lund University, for example, uses Coursera.

At the University of Gothenburg, the strategy was to focus on campus courses until 2019 when the government projects such as AI Sweden (www.ai.se), AI Competence for Sweden (www.aicompetence.se) for supporting online education started. One of the results of these projects is a MOOC designed by the interdisciplinary group working SAID (Samverkansgrupp för AI och Digitalisering, AI & digitalisering | Göteborgs universitet (gu.se)).

In this talk, we present the challenges in creating a multidisciplinary MOOC titled AI and professions. We present both the pedagogical challenges in creating a MOOC as well as the technical, legal and economical ones. In particular, we address the following topics:

1. Understanding the market for MOOCs
2. Legal aspects of open online education
3. Technical challenges with creating a good MOOC
4. Pedagogical challenges in creating a multidisciplinary course in AI

Our presentation is based on the experiences and we will demonstrate the challenges and their solutions both theoretically and practically (as elements of the course).

Författare: Olga Stepanova

E-post: olga.stepanova@globalstudies.gu.se

Institution: School of Global Studies

Nyckelord: supervision, feedback, Bachelor thesis, Master thesis, undergraduate

Presentationsform: Föredragning

Feedback in undergraduate thesis supervision in social sciences. Bachelor and Master's theses – is there/should there be any difference?

This study focuses on feedback in undergraduate theses supervision in social sciences. In particular, it aims to identify whether BA and MA thesis supervision and feedback is, or should be, different given that BA and MA students' experience in academic writing and individual supervision are profoundly different.

The students who write their (probably) first BA thesis are usually unfamiliar with doing independent academic research and writing, which is different from their course work and the assignments they usually do there. They further tend to be stressed because of the perceived uncertainty of the formal requirements and the assessment procedure they have no previous experience of. In contrast, MA thesis writing students have some previous experience of academic writing and research and, therefore, tend to have more confidence. So, how can we make sure the needs of BA students are adequately recognized and met in supervision and feedback? Should there be a progression at all, or supervisors do not need to differentiate between the levels but rather, adapt supervision feedback on a case-by-case basis? Specific research questions are:

- How does the supervision practice of experienced supervisors look like in terms of the type of and timing for feedback to BA and MA theses? are there any patterns?
- What are the main aspects to take into consideration when planning supervision for BA and MA theses in terms of feedback type and timing, in order to stimulate progressive student-centered learning and quality learning at BA and MA levels of higher education?

The study utilizes qualitative methods that include a literature review with in-depth analysis of five key texts on the topic and four semi-structured interviews with experienced supervisors at the School of Global Studies. Several core components that are central for effective supervision of both BA and MA theses are identified. The literature review confirms that BA students do need more attention in supervision and feedback than MA students. However, the interviewed supervisors do not make any distinction between the two levels. Rather, they use strategies and practices that are universal to both levels and tailor their supervision and feedback to current needs of individual students. The study identified a mismatch between the practice and literature statements that BA theses writing students need more attention than MA students.

The findings may be of interest to supervisors in higher education on BA and/or MA level.

Författare: Maria Sunnerstam (PIL), Maia Andreasson (HF), Viktor Elliot (HhF), Mattias von Feilitzen (IT), Amanda Glimstedt (UB), Tommy Gustafsson (NF), Emil Johansson (UB), Amanda Pettersson (UB), Emma Tveita (KF), Monika Unander (SF), Liisa Uusimäki (UF), Axel Wolf (SA)

Nyckelord: Pedagogisk utveckling, digitalisering, digital pedagogisk kompetens

Presentationsform: Föredragning

DigiKomp, digital kompetens i undervisning och examination

Den pågående digitaliseringen i samhället innebär att universitetslärare förväntas kunna hantera digital teknik för utvecklande pedagogik inom undervisning och lärande. Detta har GU-projektet DigiKomp (Digital kompetens i undervisning och examination) arbetat med sedan januari 2019. När nu projektet närmar sig sitt slut finns en vilja att dela med sig av erfarenheter och att göra en slutsummering av vad DigiKomp har spelat för roll inom universitetet. Vid denna föredragning kommer ett urval av projektets aktiviteter att presenteras.

Syftet med DigiKomp har varit att höja universitetslärares digitala pedagogiska kompetens och förmåga att nyttja de digitala verktyg som finns tillhanda för pedagogiska ändamål. Universitetet uppmuntrar i det pedagogiska idéprogrammet till kollegialt lärande, vilket innebär att lärare regelbundet delar lärdomar och erfarenhet i frågor som berör undervisning och lärande. Lärarrepresentanter från samtliga fakultetsområden samt UB har i DigiKomp fått utrymme i sin tjänst för att sprida inspiration och kunskap om varierade undervisningsformer och digitala pedagogiska verktyg. Deltagarna har fungerat som en länk mellan fakultet/institution/UB, samt projektet DigiKomp i sig. DigiKomp har koordinerats via PIL-enheten och deltagarna har med sin breda kompetens och erfarenhet på olika sätt bidragit även till PIL-enhetens uppdrag inom universitetet.³

Inom DigiKomp har varje representant fokuserat på olika uppdrag, antingen universitetsövergripande eller som ett lokalt utvecklingsarbete. En förutsättning har varit att det material som tas fram ska licensieras inom Creative Commons och kunna spridas inom hela universitetet.

En utgångspunkt för DigiKomp är Technological, Pedagogical, and Content Knowledge (TPACK), en väl etablerad modell för att stödja lärare i att implementera teknologin i pedagogik och ämneskunskaper (Mishra & Koehler 2006). TPACK-modellen beskriver en komplex kompetens inom teknologi, pedagogik och ämnesområdet i sig, vilken lärare numer förväntas behärska. Laurillard (2012), hävdar att denna kompetens är nödvändig, inte minst för att inom högre undervisning kunna styra den snabba digitalisering som idag i alltför hög grad drivs av ekonomiskt starka edtech-företag. Laurillards forskning visar också att varierade undervisningsformer med stöd av digitala verktyg, kan ge stöd och utveckla studenters lärande vilket leder till ökad kvalitet i utbildningen (2012). Detta visade sig vara centralt i samband med den mycket snabba övergången till distansundervisning som uppstod på grund av covid-19-epidemin. Inte minst kunde DigiKomp via sitt universitetsövergripande nätverk snabbt samla en nulägesbild från hela GU och på så vis bedömer vi att de åtgärder som sattes in fick ökad träffsäkerhet.

³ <https://pil.gu.se/projekt/digikomp>

DigiKomp har arbetat som ett nätverk med regelbundna möten och har bidragit till högskolepedagogisk utveckling genom inspiration och kunskapsspridning via institution, universitetsgemensamma aktiviteter, webbpublikationer, workshoppar med mera. Nätverket har också verkat som en arena där representanter för olika ämnesområden kunnat synliggöra och diskutera varandras arbete. Vikten av att dela erfarenheter, få insyn och förståelse i andra ämnesområdets arbetssätt och utmaningar, har flera gånger lyfts inom DigiKomp.

Några exempel på aktiviteter varav några presenteras särskilt i föredraget:

- Canvas, kunskaps- och inspirationsspridning
- GU Online ht2020 där ett 20-tal kursutvecklingsprojekt presenterades
- Införandet av Mentimeter
- Kursutvecklingsbidrag
- Lokalutvecklingsbidrag
- Seminarier och webinarier om t.ex. digital examination, digitala plattformar (som t.ex. Canvas, Zoom, Teams), digitala VFU-besök i yrkesläroverutbildningen
- Stöd för övergången till digital undervisning i samband med Coronabrottet
- Datahantering och informationssäkerhet
- Utvärdering interaktiva skärmar
- Webbresurser om t.ex. aktivt lärande, upphovsrätt, Mentimeter

Referenser

- Börte, Nesje & Lillejord (2020) *Barriers to student active learning in higher education*
<https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1080/13562517.2020.1839746>
- European Framework for the Digital Competence of Educators (DigCompEdu),
https://ec.europa.eu/jrc/sites/default/files/digcompedu_leaflet_en-2017-10-09.pdf
- Hrastinski, S. (2018) *Digitalisering av högre utbildning*. Studentlitteratur, 2012.
<https://www.bokus.com/bok/9789144119724/digitalisering-av-hogre-utbildning/>
- Koehler, M. J., & Mishra, P. (2009). What is technological pedagogical content knowledge?
Contemporary Issues in Technology and Teacher Education, 9(1), 60-70.
<https://matt-koehler.com/tpack2/tpack-explained/>
- Laurillard, D. *Teaching as a Design Science: Building Pedagogical Patterns for Learning and Technology*. Routledge, 2012.
- Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). Technological Pedagogical Content Knowledge: A framework for teacher knowledge. *Teachers College Record*, 108(6), 1017-1054. doi: 10.1111/j.1467-9620.2006.00684.x.
<https://matt-koehler.com/tpack2/tpack-explained/>
- Pedagogiskt idéprogram vid Göteborgs universitet, V2015/353
<https://medarbetarportalen.gu.se/lararhandboken/pedagogiskt-ideprogram/>
- Shulman, L.S. (1986). Those who understand: Knowledge growth in teaching. *Educational Researcher*, 15(2), 4-14.
<https://matt-koehler.com/tpack2/tpack-explained/>

Författare: Maria Sunnerstam (PIL), Annika Bergviken Rensfeldt (IPKL), Erik Boström (UB), Tomas Grysell (PIL), Fredrika Lagergren (vicerektor för samverkan), Mirosław Staron (D&IT), Gustav Öberg (PIL)

E-post: maria.sunnerstam@gu.se

Nyckelord: öppna lärresurser, distansutbildning, breddad rekrytering, samverkan

Presentationsform: Rundabordsamtal

Delningskultur för utbildning, rekrytering och kunskapsutveckling (DURK)

Kunskapsutvecklingen inom högre utbildning är omfattande, men att sprida och förankra resultat från forskning och andra kunskapsbyggande aktiviteter utanför universitetet, är en utmaning. Satsningar på öppna lärresurser, som ofta förkortas OER (Open Educational Resources), utgör en nyckelstrategi i många universitets utvecklingsarbete för breddad rekrytering och ökad tillgänglighet till högre utbildning. OER kan bidra till att hantera flera av de utmaningar högre undervisning står inför genom att sänka trösklarna för tillgång till högre utbildning via nydanande distributionsformer och andra icke-konventionella sätt att möta studieovana medborgare. Satsningar på OER bidrar också till att utveckla universitetslärares kompetens och engagemang (Snow & Alden-Rivers (2019) samt Orr, Remini & Van Damme (2015)).

Universitetets uppdrag vilar på tre ben, forskning, utbildning och samverkan. Göteborgs universitet uttrycker i sin nya vision 2021–2030 ”...universitetets strävan att vara ett internationellt lärosäte som tar ansvar för samhällsutvecklingen och bidrar till en hållbar värld” (Göteborgs universitets vision 2021–2030). Projektet Delningskultur för utbildning, rekrytering och kunskapsutveckling (DURK) är en del i denna strävan med sin ambition att utveckla hållbara modeller och infrastrukturer som bygger på delningskultur och kunskapsutbyte.

Projektets huvudsakliga aktiviteter handlar om att samla erfarenheter och stärka kunskapen om öppen utbildning genom att utveckla och erbjuda en öppen kurs vid varje fakultet.¹ Projektet undersöker också hur olika systemiska hinder, som till exempel delningsplattform, juridiska förutsättningar och underlag för certifikat eller utbildningsbevis, kan övervinnas. Genom att utforska möjligheter att skapa en stabil och hållbar plattform och struktur för öppen utbildning, kan projektets erfarenheter bana väg för en framtida permanent organisation för öppen utbildning vid Göteborgs universitet och bidra till arbetet med att göra universitet till en ”...given samverkanspartner för en hållbar och kunskapsbaserad samhällsutveckling”.²

En mängd olika frågeställningar aktualiseras i denna typ av projekt:

- Vad är öppenhet? Hur öppet kan det vara?
- Hur relaterar öppen utbildning till ordinarie kurser och distansutbildningar?
- Hur öppna är egentligen universitetets resurser för allmänheten?
- Hur kan lärare och forskares upphovsrätt säkerställas?
- Hur kan utrymme skapas för lärares arbete med öppna lärresurser?
- Hur kan OER finansieras på kort och på lång sikt
- Är frågan om öppna lärresurser särskilt aktuell i den tid vi lever i just nu?

- Hur arbetar andra lärosäten nationellt såväl som internationellt med öppen utbildning?
- Finns det stoff som är av särskilt stort allmänintresse eller som av andra skäl borde publiceras som öppna lärresurser?
- Vilka aktörer är lämpliga samverkanspartners?
- Vilken funktion förväntas öppen utbildning ha? Vad är syftet?
 - som inkörspport till vidare studier?
 - Som möjlighet att ta del av universitetets samlade kunskap med huvudsyfte att höja bildningsnivån?
 - Som resurs för öppen företagsutbildning?

Rundabordssamtalet inleds med ett inspel av Linda Barman, KTH, som under många år arbetat med och forskat om öppen utbildning i form av MOOC. Därefter bidrar Alastair Creelman, Linnéuniversitetet, med egna erfarenheter av många års arbete nationellt såväl som internationellt inom området öppna lärresurser. Slutligen introduceras DURK-projektet och de frågeställningar som föreslås diskuteras under rundabordssamtalet.

Referenser

Göteborgs universitets vision 2021–2030,

<https://medarbetarportalen.gu.se/organisation/vision-2021-2030/> Hämtat 210615

Orr, D., Remini, M., & Van Damme, D. (2015). Open educational resources: A catalyst for innovation. Paris: OECD Publishing. doi:10.1787/9789264247543-en

Snow Andrade, M., & Alden-Rivers, B. (2019) Developing a framework for sustainable growth of flexible learning opportunities, Higher Education Pedagogies, 4:1, 1-16, DOI: 10.1080/23752696.2018.156487

Författare: Francesco Vallerossa

E-post: francesco.vallerossa@isd.su.se

Institution: Institutionen för Språkdiraktik, Stockholms universitet

Nyckelord: språkinläring, romanska språk, explicit grammatikundervisning, metaspråklig medvetenhet

Presentationsform: Föredragning

”*He was finishing his homework or il finissait ses devoirs*”: en studie av flerspråkiga studenters reflektioner om romansk verbmorfologi

I studien undersöks hur tre universitetsstudenter på nybörjarnivå, alla med olika språkbakgrund, förstår italiensk dåtidsmorfologi mot bakgrund av sina tidigare språkkunskaper. En student har svenska som modersmål och franska som andraspråk, en annan har franska som modersmål och svenska som andraspråk och den tredje studenten har både franska och svenska som modersmål. Studenterna fick göra en grammatisk bedömningsuppgift rörande olika tempusformer på italienska. Dessutom fick de lämna skriftliga kommentarer om hur de resonerade kring sina tempusval. De introspektiva kommentarerna analyserades med hjälp av kvalitativ innehållsanalys.

Ur analysen framträdde fyra teman: intuitioner, tidigare inlärd språk, explicita regler och osäkerhet. Medan studenten som hade franska som modersmål baserade sina tempusval nästan enbart på intuitioner om språk, föll studenten som hade svenska som modersmål tillbaka på explicita klassrumsregler. Dessutom gjorde denna student direkta jämförelser mellan verbformer på olika språk, till exempel mellan perifrastiska konstruktioner i svenska, engelska (*was going*) och italienska (*stava andando*). Trots att sådana resonemang i princip var korrekta bedömde denna student verbformerna felaktigt eftersom hon endast baserade sina bedömningar på det som hade lärts ut explicit. Slutligen fick studenten med två modersmål hjälp av romanska språk och engelska vilka användes strategiskt för att utföra korrekta bedömningar.

Studien bidrar till både flerspråkighetsforskning och språkdiraktik. Vad gäller flerspråkighetsforskningen besitter studenterna en avancerad metaspråklig medvetenhet. En sådan sofistikerad medvetenhet främjar studenternas hypotestestande kring hur mappningen av former och betydelser ser ut mellan olika språk. Detta verkar i sin tur både påskynda och underlätta tillägnet av italienska verbformer. Vad gäller det språkdiraktiska forskningsfältet pekar resultaten mot en explicit undervisning där studenterna aktivt uppmuntras göra sådana tvärspråkliga jämförelser. Ur en strukturell synvinkel ligger italienska närmare andra romanska språk och engelska än svenska när det kommer till verbmorfologi. Dessutom har italienskstuderande ofta kunskaper i dessa språk sedan skolgången och de är väl medvetna om sådana tvärspråkliga likheter.

Högskoleundervisningen är dock fortfarande präglad av väletablerade kontrastiva metoder där det italienska grammatiksystemet endast ställs emot det svenska systemet. Istället föreslås här en systematisk och genomtänkt inkludering av tidigare inlärd språk som ett verktyg för att förmedla grammatiska strukturer som är lika mellan tidigare inlärd språk och målspråket.

Författare: Juan Velásquez Atehortúa

Institution: Institutionen för kulturvetenskaper

Nyckelord: covid-19, higher education, racism, carnism, feminism

Presentationsform: Föredragning

The covid-19 and the worsening of racism in the university

This presentation aims to discuss a case study based on autobiographical accounts on the impact of the Covid-19 pandemic for working with decolonial critical thinking and critical animal studies. There are already autobiographical cases of how teachers navigated the pandemic to introduce digital education (Gaitanidis, 2021). But there is still a lack of perspectives from the experience of contagion. In this direction, I want to connect to Belikov et al. (2021), which have explored the racial tensions that increased during the covid-19 pandemic. Finally, because I am in a gender unit/institution, I want to connect with the work of feminists like TJ Steward (2021), who studied how the pandemic robbed us of the ability to recognize that we are in crisis. The crisis I am referring to is the Anthropocene crisis, which in turn is sustained in colonial racism-speciesism, capitalism and patriarchy.

References

Belikov, O., VanLeeuwen, C., Veletsianos, G., Johnson, N., & Prusko, P. (2021). Professional and Personal Impacts Experienced by Faculty Stemming from the Intersection of the Covid-19 Pandemic and Racial Tensions. *Journal of Interactive Media in Education*, 1(8), pp. 1–15. DOI: <https://doi.org/10.5334/jime.647>.

Gaitanidis, I. (2021). Studying Abroad at Home: The Meaning of Education Abroad During the Pandemic. *PORTAL Journal of Multidisciplinary International Studies*, 17(1/2), pp. 67–72.

Stewart, T. J. (2021). Capitalism and the (il)Logics of Higher Education's COVID-19 Response: A Black Feminist Critique. *Leisure Sciences*, 43(1-2), pp. 260-266.

Författare: Arne F. Wackenhut och Maris Boyd Gillette

E-post: arne.wackenhut@globalstudies.gu.se, maris.gillette@gu.se

Institution: School of Global Studies

Nyckelord: student-centered learning; online/remote teaching; Covid-19; digitalization

Presentationsform: Föredragning

Covid-19 and (re)learning teaching: Never let a crisis go to waste

For universities around the world, the Covid-19 pandemic necessitated a rapid transition to online (remote, distance) education as authorities implemented measures to reduce infection rates. Now, as the Swedish government lifts restrictions, well over two-thirds of the population is vaccinated, and higher education institutions begin returning to campus, we use formal and informal feedback from Bachelor's-level students and teachers at the University of Gothenburg's Faculty of Social Sciences to investigate some pedagogical and didactical practices caused by the Covid transition. As the scholarship on Covid and higher education reports, and our own data confirms, online teaching and learning catalyzed new technological engagements for students and teachers, while also reinforcing key findings about effective education discussed in the scholarship of teaching and learning. The Covid crisis, we argue, offers opportunities for (re)learning to teach – not merely with regard to new technologies, but also student-centered learning. To illustrate this point, we discuss key changes made by teachers in the Faculty of Social Science, which include pre-recorded mini-lectures, student response technologies, and other practices loosely classifiable as interactive learning. All of these developments can facilitate teaching and learning even after the return to campus.

Författare: Barbro Wallgren Hemlin

Institution: Inst. för svenska språket

Nyckelord: Retorik, argumentationsanalys, juridik, undervisningsmaterial ur verkligheten

Presentationsform: Föredragning

Att låta verkligheten bli undervisningsmaterial – exemplet retorik och brottmålsrättegångar

Läroböcker och förpreparerat undervisningsmaterial i all ära, men om undervisning kan förankras i och bygga på vår samtida verklighet och det som händer där, så brukar den vinna på detta. Analysmodeller blir tydligare, teorier klarnar och ofta skapas hos studenterna en förståelse för att det som lärs in teoretiskt grundar sig i verkligheten. Inte minst viktig är denna förståelse för retorikstudenter, där all den teori som lärs ut bygger på hur människor faktiskt gör då de försöker övertyga. Retoriken är ”på riktigt” och den handlar till stor del om verklighetsbeskrivning, om ”att övertyga någon att uppfatta verkligheten på ett bestämt sätt” (Heradstveit & Bjørge 1996:97). Sällan blir detta perspektiv tydligare än i rättegångssalen där (något förenklat) någon står anklagad för ett brott och där det som hänt kommer att beskrivas på helt olika sätt – av en åklagare och en försvarare. I klassisk retorik beskrivs situationen ofta som en strid med ord på liv och död. I svenska domstolar går det lugnare till, men grundsituationen är densamma och detta gör t.ex. brottmålsrättegången till ett helgjutet undervisnings- och analysmaterial för lärare i retorik, men också, tror jag, i t.ex. svenska, filosofi, psykologi och (självfallet) juridik.

Vid retorikkurserna på Göteborgs universitet samarbetar vi sedan många år tillbaka med Hovrätten för Västra Sverige och får i anslutning till undervisningen om de juridiska talen möjlighet att besöka en rättegång och även samtala om rättegången med någon eller några av rättens ledamöter efteråt. Besöket följs sedan upp vid ett seminarium där brottmålet och rättegången diskuteras och analyseras. Undervisningsmomentet är mycket populärt bland studenterna, som uppskattar att få se juridisk retorik ”live”. Med hjälp av det aktuella brottmålet kan verklighetsbeskrivning diskuteras utifrån retorikens alla aspekter – innehåll, disposition, språklig stil och framförande.

I presentationen kommer jag att beskriva undervisningsmomentet och även ge konkreta exempel ur ett par av de rättegångar vi har arbetat med. Kanske kommer det att handla om skyddande av brottsling, kanske om försök till grovt bedrägeri eller kanske om däckstöld? Bland annat kommer jag att visa hur traditionell argumentationsanalys kan tillämpas på rättegångar och hos studenterna skapa förståelse för hur mänsklig argumentation fungerar.

Referens:

Heradstveit, Daniel och Tore Bjørge 1996. Politisk kommunikation. Lund: Studentlitteratur.